

AMERIKANSKI

Katoliški list za slovenske delavce v Ame

ŠTEVILKA 60.

JOLIET, ILLINOIS, 2:

V prvi bitki padlo štirideset Američanov.

Carranzove čete v krvavem sponadu s
Pershingovimi konjiki blizu
Carrizala, Mehika.

Funston zahteva 50,000 mož.

Odgovor na Carranzove zahteve odpo-
slan. Kaj ukrene Carranza?

Washington, D. C., 19. jun. — Od
načina, kako sprejme general Carran-
za vest, da zavezna vlada noče umek-
niti ameriških čet iz Mehike, je po-
nemuju v tukajšnjih merodajnih kro-
gih odvisno vprašanje o vojni z
Mehikom. Vsekakor se tu pripravljajo na
možnost odkritih sovražnosti, ko na-
čelnik mehikanske dejanske vlade prej-
me odgovor, ki se ima odposlati jutri.

K zastavam.

Guaymas, Mex., 19. jun. (Brezžično
v San Diego.) — Z javnim sklicem so
bili danes vsi Mehikanci v celem me-
stu in kakor je rečeno, tudi v notra-
nosti države pozvani k zastavam.
Mehikanska oblastva so nadalje baje
odredila, da se vsi za vojno službo
sposobni Američani ujamejo. V Yaqui-
dolini hočejo vse inostrance razoroziti.

Američani na begu.

Mnogi Američani, ki delajo kot že-
leznični uslužbenec tem okraju, se
zatekajo na krov ameriške križarke
"Cleveland" in prevoznega parnika
"Glacier", ki sta zasidrana v luki gua-
yamski. Večina teh uslužbenec pa se
ni dospela, in ker ni bilo že dlje časa
nicesar slišati o njih, se je resno batiti
za njihovo varnost.

Pershing neprestrašen.

Columbus, N. M., 19. jun. — Vkljub
grožnji generala Trevina, da napade
armado generala Pershinga, če prodre
le eno ped dalje v Mehiku, se ta ven-
dar pripravlja za izvedbo hitrih sun-
kov proti severu in proti jugu.

Pershing namerava, kajor je videti,
pri v posest delov severozapadne že-
leznice, s pomočjo katere se da v res-
nici obvladati vse okrožje, kjer se na-
haja ekspedicijski voj.

General Pershing je spal snoči na
goli zemlji, ali vse je ostalo mirno in
ni sumljivega ni bilo videti ali slišati.

Izbruh sovražljivosti blizu.

Columbus, N. M., 20. jun. — Izbruh
sovražljivosti med Carranzovimi četa-
mi in oddelki Pershingovega ekspedi-
cijskega voja je pričakovati vsak tre-
notev južno od Namiuipe, po nocoj
dospelih poročilih.

Kakor je med drugim izporočil v
brežični brzjavki polkovnik Cavell, že
štabni načelnik generala Pershinga, je
vedenje Mehikancev tako, da so po-
sebno ameriški avtomobilni prevozi
resno ogroženi.

Carranzove čete so baje razpostavili
v pogorskih topov, tako da se ob pr-
vem sponadu ameriške linije lahko
močno obstreljujejo. In nevarnost ta-
kega spopada raste od ure do ure, ker
si "nasprotnika" stojijo nasproti le na
kratko razdaljo. General Pershing se
baje posebno na vso moč trudi, prepre-
čiti izbruh sovražljivosti.

Na varnem.

Brownsville, Tex., 20. jun. — Kakih
650 Američanov je dospelo danes sem-

Katoliški list za slovenske delavce v Ame

SLOVENEC

in glasilo Družbe sv. Družine.

NIJA 1916

LETNIK XXV.

od Ville Ahumade in 88 milij južno od
Juareza.

Američanov mrtvih baje 40.

Kakor je Carranzov poveljnik v
Juarezu naznani, je bilo štirideset
Američanov usmrčenih in mnogo ra-
nenih. Sedemnajst je bilo baje ujetih.

Carranzov častnik pravi, da so po
uradnem naznanih, katero je prejel,
Mehikanci izgubili sedemdeset mož.

Mehikansko poročilo priznava, da je
bil med usmrčenci general Felix Go-
mez, poveljnik konstitucionalističet
v celičnem okrožju Carrizala.

Mehikanci trdijo, da so Američani
oddali prve strele. To pa zanika neki
priča očividec, ki je sam Mehikanec.

Potnega povelja še ni.

Washington, D. C., 21. jun. — Potno
povelje za mobiliziranje državne mili-
cije, ki so bile po predsednikovem od-
lokku skliceane k zastavi, bo pridržano
v vojnem departmantu, dokler ne bodo
pripravljena taborišča za razne milice.

Carranza se posvetuje.

Washington, D. C., 21. jun. — V
državnem uradu pričakujejo nočoj z
napetostjo poročil o prvih korakih, ki
jih namerava storiti mehikanska vlada
po prejemu ameriškega odgovora na
Carranzove zahteve.

Dr. Mayo o slovanski bodočnosti.

Detroit, Mich., 16. jun. — Dr. Charles H. Mayo iz Rochesterja, Minn., no-
voizvoljeni predsednik od American
Medical Association, je v nagovoru na
zborovanju za javno zdravstvo tukaj
danesh popoldne izjavil, da je slovan-
sko pleme določeno, da postane
največje na svetu.

"Naša (ameriško) je določeno, da
prodireti proti naši fronti pri Asiagu,
a je bila pograna v beg. Ujeli smo
354 vojakov in 13 častnikov ter uplenili
5 strojnih pušk."

Dr. Mayo je priporočal obsežnejše
prizadeve za ohranitev javnega zdrav-
ja.

Zopet nota.

Washington, D. C., 19. jun. — Dr.
žavni urad je brzjavil danes novo no-
to na avstro-ogrsko vlado. Gre se za
namisilen napad, ki ga je podzel baje
nekaj avstro-ogrskih podmorskih čoln na
ameriški petrolejski parnik "Petro-
lite". Wilson zahteva, da se prosi za
odpuščenje in obenem plača odškod-
nina.

Petar Zebič in njegova brada.

Chicago, Ill., 21. jun. — Eno in tri
četrti sekunde potem, ko je Daniel
Martin, bartender v salunu pod h. št.
65 West Madison street, "pocuknil"
brado Petra Zebiča, gosta, v ponedeljek,
je spoznal svojo zmoto. Kajti Zebič, znani srbski rokoborec in kore-
njak, je vzdignil Martina z lahkotu iz-
bare in ga vrgel skozi veliko oken-
sko steklo na cesto. Zebič je star 38
let in močan kot medved. On in Mar-
tin sta bila arterirana in po nezpo-
ščena pod poroštrom. Prav dobrino
merico zdobjenega stekla so izvlekli
iz Martinovega telesa.

General Moltke umrl.

Amsterdam, 18. jun. (Čez London.) —
Kakor poročajo iz Berlinja, je gene-
ral pehotne grof Moltke, načelnik do-
polnjujočega generalnega štaba arm-
adne (Berlin), izdihnil za kapjo.
Smrt je nastopila naglo danes popol-
dne med žalnim slavljem v državnih
zbornicah v čast feldmaršalu von der
Goltz, ki je pred nekaj tedni umrl na
Turškem. Helmuth Johannes Ludwig
grof Moltke je bil rojen dne 23.
maja 1848 v Gersdorfu, Mecklenburg-
Schwerin.

Razgleđovalen oddelek, sestavljen iz
vojakov desetega Z. D. konjiškega pol-
ka (črnici), ki je bil poslan vzhodno
od mesta Colonia Dublan, opiraljšča
gen. Pershingove ekspedicije, je bil
zapeljan v zasedo v kraju Carrizal ter
napaden po veliko večjem Carranzo-
vem oddeku, ki je streljal s strojnim
in navadnim puškami. Američani so
bili ojačeni in boj se je nadaljeval.

Bojno torišče je bilo ob mehiški de-
želnici železnici, dvanaest milij severno

od Carrizala, kjer je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

STRIC SAM SE ŽURI Z VEŽBANJEM NOVIH VOJAKOV.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

Odkar je bil izdan sklic za nabor tisočerih novincev v pomnožitev armade Združenih Držav, se neuromno vež-

bajo vsi tisti, ki so se že zglasili. Ta jih je bilo videti nekaj na Governor's Islandu, New York.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 21. jun.—Nadškof George William Mundelein iz Chicaga pride prikratev v Joliet v soboto, dne 24. junija, ko bo delil zakrament sv. breme in dveh katoliških cerkvah, in sicer ob polenajstih dopoldne v irski cerkvi Sv. Srca in popoldne v italijanski cerkvi sv. Antona. Slovenske sprejemajo neudeleže vsi katoliški duhovniki iz Joljeta in okolice.

Zlata poroka. Danes obhajata svojo zlato poroko g. George in ga Barbara Težak. Ob 9. uri dopoldne sta v naši slovenski cerkvi slovensko obnovila obljubo večne zvestobe. "Ženin" je star 79 let in "nevasta" pa 68; oba pa sta še čvrsta in čila, da ju je veselje pogledati, kadar skupaj korakata in se nosita pokoncu, da sta lahko v zgled mnogim "mladim starem". Zlatoporočenca sta bila rojena v Metliki na Belokranjskem. V Ameriko sta prišla pred kakimi 33. leti, in sicer najprva v Iwo, odkoder sta se preselili v Joliet, kjer živita v svoji hiši že dolgo vrsto let. Trije sinovi jima lažajo in slajšajo starost, Anton, John in Joe. Želimo jima, da učakata še svojo demantno poroko!

Srebrna poroka. Jutri, v četrtek, bosta obhajata svojo srebrno poroko g. Michael in ga. Amalija Ursič, Indiana street. G. Ursič je že dolgo vrsto let član našega cerkvenega odbora in je bil dolgoletni tajnik društva sv. Jožefa št. 2 K. S. K. Odgovil je šesterot otrok, enega sina in pet pridnih hčer; sin Joe študira za doktorja. Bilo srečno še do zlate in demantne poroke!

Na obisku. Gdëna. Ana Snedic iz Pueblo, Colo., sestra doktorja Snedic, je prišla zadnji teden v Joliet na obisk obitelji Jos. Sitarjeve, 607 N. Hickory st., ter ostane tukaj še nekaj dni. V spremstvu gospe Frances Sitar roj. Predevki, ki je sestra soproge drja. Snedic, si je včeraj ogledala tudi tiskarno A. S. Če vse v Pueblo rojena slovenska dekleta govorijo tako lepo slovenščino, kakor gdëna. Snedic, potem je Pueblo res mesto "solnčnih žarkov", ki bodo še dolgo razgrevali tamnošnje slovenstvo, da ga slana tujstva ne zamori prezgodaj. Čast jim!

Novo mašo je pel v nedeljo v nemški katoliški cerkvi sv. Janeza Krst. Rev. Father Anthony Braun, O. F. M., 25 let stari sin ge. Max Braun, 521 Division st. Na stotine sorodnikov in prijateljev je bilo navzočih.

Poklican pod zastavo je med drugimi tudi rojak John Kočevar, ki se je lani preselil v Joliet iz Peorijs, Ill. V ponedeljek zvečer so prišli ponj, da odrije v Springfield in potem z državno milico proti Mehiki kot bivši milicar.

North Chicago street in obstranski tlaki. Snočnji "Joliet Herald-News" poroča: Zemljiški lastniki ob North Chicago streetu, pod vodstvom bivšega aldermana Anton Nemanicha so prisostvovali včerajšnji (ponedeljek) seji mestnega odbora in zahtevali, da mesto takoj izvede lani sprejeti odredbo, ki predpisuje dvanajst čevljiev širok obstranski tlak (sidewalk) iz konkrita na obeh straneh Chicago streeta in sicer od Webster streeta pa do Columbia streeta. Deputacija je izjavila, da so nekateri zemljiški posestniki napravili samo šest čevljiev širok obstranski tlak, dočim drugi sploh niso uvaževali odredbe. Mestni odvetnik Nadelhoffer je naznamnil, da se zakonito tridesetnevno nazzanilo za zemljiške posestnike razposje že tekom tega teda. Po preteklu tega časa se lahko vmeša mesto in napravi obstranski tlak, a stroški se zaračunajo zanikarnim zemljiškim posestnikom. "Tisti zemljiški lastniki, ki so položili šest čevljiev širok obstranski tlak namesto dvanajst čevljiev širok, kakor je predpisano v odredbi, so v dolžnosti zanemarjajočem razredu (delinquent class)", je rekel komisijonar O'Callahan, "dejansko v istem, kakor tisti, ki tlaka sploh niso položili. Tedaj, ko je bila ta odredba pripravljena za izvedbo lansko jesen, je bilo tako pozno, da smo sklenili, preložiti stvar na letosnje leto. To je bil vzrok odlaganja." Deputacija zemljiških lastnikov pod vodstvom g. Nemanicha je dobila vtiš, da bodo mestna oblastva sedaj res ukrenila vse potrebo. Vsota \$500 je bila dovoljena za to delo, in dasi ne bo zadostovala za napravo dodatnih tlakov pred hišami in lotami vseh "delinkventov", bo zadostna, da se z delom prične in morebiti spravi druge v vrsto. — Tako poroča Herald-News. Povedano je vse jasno, zato nimamo ničesar pristavljati. Samo zahteva bodi izrečena vsem, ki so se potegnili za nujno rešitev tega vprašanja.

Dan 4. julija se bliža, dan velike preparedness-parade v Jolietu. Priprave se vrše vsestranske, da bo demonstracija res velika in lepa. Kakor čujemo, so člani okrajnega odbora supervisorji sklenili, da bodo korakali skoraj na čelu parada. Mestni uradniki bodo tudi marčali. Več o tem še izporočimo.

"Delavska vojna" v Jolietu je končana in uniji se vrnili na delo, tako je bilo naznanjeno te dni. Izpor-

(lockout) delavcev v stavbi obrti je dokončan. Vsi uniji v zvezi z Building Trades councilom so se vrnili na delo vsled poravnava s svojimi odnosnimi delodavci glede zahtev, ki so jih predložili dne 1. apr. Povisba v plačah, kjer so jo zahtevali, je bila dovoljena, a "zaprtta delavnica" (closed shop) ostane v Jolietu pri mestnem delu. Plumberji bodo dobivali \$5.50 na dan, povisek za 50c. Sobotni polpraznici jih ni bil dovoljen. In slično so se zvišale plače drugim delavcem.

Calumet, Mich., 18. jun. — (Dnevnik zadnjega tedna.) Ne veseli se, čitalte, da tudi danes izvzv izpod mojega peresa kaj prijetnega, o ne; dasi sem bil vedno nekoliko humorista, moram danes, čeprav nerad, poročati same nesreče, in če bi poročal kaj drugega, bi lagal in moj dnevnik bi protestiral. Začnem.

Dne 12. t. m. podvreči se je moral operaciji na slepiču g. John Šustarič, gostilničar na Osceola cesti iz Laurium. Dne 13. sem v svoji veliki nedostnosti tako trdo stopil z levo nogo, da mi je počila kost pri členku in sem se moral, čeprav nerad, podvreči zdravniški pomoči C. & H. C. Vzrok nesreče: plesna vaja za piknik. Dne 14. se je moral operaciji podvreči Jos. Vidmar iz Rembontown; vzrok: napetje. Dne 15. je umrl g. John Fritz iz Osceola. Dne 16. je umrla v C. & H. bolnici gospa A. Fink; zapušča neadoraske otroke. Dne 17. v soboto, oj v soboto katastrofa, katera se ne da primerjati. Da se ne prestrašite, čujte: Kdo je prinesel katastrofo? Dež! Dež, kateri je bil laž karakor da bi ne imel danes časa — in naš piknik na Jepem parku je bil nemogoč. Toda piknik je bil vključen temu in to podstrebo na suhem v dvoranu g. John Šustariča na Laurium. Ili tuji jaz s Tilkom sem bil tam s krevljasto peto. In nihče si ne misli, da bi bila tako zabava. Nič premalo ni bilo moštva za prostor, katerega smo imeli. Lahko bi bili dobili drugo dvoranovo in več moštva bi prišlo, toda nam je bilo prvo geslo: Slovenči smo!

Kako pa midva s Tilkom? Prav dobro. Pil sem ga sorazmerino, in ko sem držal časo v roki, bil sem kot da bi deklamiral pred predsednikom Združenih držav. Plesat sem vse številke jedilnega lista. Vse drugače je pa Tillok hodil pokoncu to temblor, ker sem mu prepustil v oskrbo plesno zabavo. Torej šlo je pot po žnor, in zato vsa čast neumornemu delovanju g. Jos. R. Sedlarja, tajnika društva. Niti težkega dela v dežu se ni vstrasil, vztrajal je do konca in vsaj nekoliko obvaroval društvo izgub. Če bi bilo takih mož kaj dosti, da bi delovali za nadrodnost, bi društvo bolj napredovala.

"Zlato poroko" bode obhajala C. & H. Co. s svojimi delavci 15. julija. O slavnosti kasneje.

Birno imeli bodemo 16. julija.

Parada na 4. juliju bo obstala iz nekaj sloačiških vozov, par Italijanov in godbe, kot lansko leto. John Grisch.

Chisholm, Minn., 19. jun. — Popis o novi maši in novomašniku Rev. John Jerše, ki je daroval kot novomašnik prvo sveto mašo dne 18. junija 1916 v Chisholmu, Minnesota.

Ta redno veleslavni dan je bil velik dan za vse tu živeče katoličane. Že ko je jutranja zarja napočila v vsej tihoti in krasoti, so znaki odsevali iz neba, kakor bi hoteli označiti nekaj veseloga. Mala sapica v vetrovi počitne, črnih sivih oblakov ni bilo, in kar ti pripela iz vzhoda, čisto veselo krepko solnice, skoro bi reklo kot pečat pomenljivega ter resnično krasnega dneva. Zatem pa je smo čuli glasove in klice vernega ljudstva, prispevajoč drug drugemu: Oh, kako smo srečni, da danes je tako lepo vreme, to bode ljudstva! In res, ob prvem glasu zvona se zdaj v jutru je bilo vse na nogah, majhno in veliko, mledo in staro, visokega in nizkega stanu, vse je hitelo k svetim masam. Kajti ta dan je bilo 10 mähr in duhovnikov je bilo navzočih 15, mnogo svetih obhajil in ob 8. uri blagoslovilje novih orgel in krasno petje slovenskih duhovnikov. In tako smo z velikim veseljem dočakali najveselješ, kar moremo pomniti do danes in nam tudi bode vedno v spominu. Zlasti pa ostane zapisano: udeležba na stotine otrok in posebno katoliških društev in zavednih mož ter Slovenske godbe, ki je svirala tako pogumno, tako krepko in vzbiveno. Videti je bilo kralj na takrat korak za korakom in plapolajoče krasne zastave sredi krščanskih sobratov in društvenikov v izprevedu proti kraljski cerkvi sv. Jožeta. Kot voditelj parade bil je John Pakš. Izgledal je kot Radecki na iskrem konju. Prišel do cerkve kot mogocna armada in stopivši v dve liniji dolgi 250 čevljev, tečaj je prisel trenoček, koi pride iz župniča novomašnika v spremstvu vseh navzočih duhovnikov ter dečkov in dečk z raznovrstnimi venci. Godba je svirala, da se je kar potresavalo. Seveda vse bi rado šlo v cerkev, a ni bilo nikakor močje, kajti za do tričetrtih ljudi treba malo večjo cerkev. Se najbolj se je bilo čuditi gledalcem, družil narodnosti, ki jih je bilo vsepolno ob stranskih hodnikih ter so kimali in

potrejevali z glavami drug proti drugu, češ poglejte, so v resnično vremenu dum katoličanje. Kar nekako so strmeli, seveda. Ali nas je bilo, kamor si se ozrl, vse polno. Res smo se cutili ko da smo v nebesih, zaka pa ne! Pridigarji so bili vsi kar najbolj, njih imen ne vem. Fantje in možje so govorili o njih takole: "To sta duhovnika, ta dva znata povedati, in tako naprej. Kar se pa tice novih orgel, smem pa reči, da jih ni takih bližu. Res stanejo do petindvajsetsto dolarjev, pa nict zato, imamo jih "fajn". So hvala Bogu vredne tritisoč, kakor lepo igrajo; seveda treba urne prste. Ob 3. uri popoldan so bile pete litanje Matere Božje. Deset duhovnikov je pevalo pred altarjem, in trije duhovniki so odpevali iz kora z orglami vred. Vidite, vse to se je godilo v najlepši svetnosti. Zato pozdravljam farani vse duhovnike, ki ste obilo dobrega storili nam in novomašniku Rev. John Jeretu. Bog Vas živi mnogo let!

Pridigarja pri novi maši sta bila Rev. John Seliškar in Rev. John C. Gruden iz St. Paul Seminary. Fred cerkvenimi vrati so bili postavljeni krasni mlaji z zlatim napisom: Novomašnik bod' pozdravljen! Krasno je bilo potravjanje zvonov iz visokih lin, kakor starem kraju.

Ne 12. t. m. podvreči se je moral operaciji na slepiču g. John Šustarič, gostilničar na Osceola cesti iz Laurium. Dne 13. sem v svoji veliki nedostnosti tako trdo stopil z levo nogo, da mi je počila kost pri členku in sem se moral, čeprav nerad, podvreči zdravniški pomoči C. & H. C. Vzrok nesreče: plesna vaja za piknik. Dne 14. se je moral operaciji podvreči Jos. Vidmar iz Rembontown; vzrok: napetje. Dne 15. je umrl g. John Fritz iz Osceola. Dne 16. je umrla v C. & H. bolnici gospa A. Fink; zapušča neadoraske otroke. Dne 17. v soboto, oj v soboto katastrofa, katera se ne da primerjati. Da se ne prestrašite, čujte: Kdo je prinesel katastrofo? Dež! Dež, kateri je bil laž karakor da bi ne imel danes časa — in naš piknik na Jepem parku je bil nemogoč. Toda piknik je bil vključen temu in to podstrebo na suhem v dvoranu g. John Šustariča na Laurium. Ili tuji jaz s Tilkom sem bil tam s krevljasto peto. In nihče si ne misli, da bi bila tako zabava. Nič premalo ni bilo moštva za prostor, katerega smo imeli. Lahko bi bili dobili drugo dvoranovo in več moštva bi prišlo, toda nam je bilo prvo geslo: Slovenči smo!

Priderigari so bili vsi kar najbolj, njih imen ne vem. Fantje in možje so govorili o njih takole: "To sta duhovnika, ta dva znata povedati, in tako naprej. Kar se pa tice novih orgel, smem pa reči, da jih ni takih bližu. Res stanejo do petindvajsetsto dolarjev, pa nict zato, imamo jih "fajn". So hvala Bogu vredne tritisoč, kakor lepo igrajo; seveda treba urne prste. Ob 3. uri popoldan so bile pete litanje Matere Božje. Deset duhovnikov je pevalo pred altarjem, in trije duhovniki so odpevali iz kora z orglami vred. Vidite, vse to se je godilo v najlepši svetnosti. Zato pozdravljam farani vse duhovnike, ki ste obilo dobrega storili nam in novomašniku Rev. John Jeretu. Bog Vas živi mnogo let!

Prekrasni pa so izprehodi v okolico mesta po skrivnostno temnih smrekovih gozdovih, ali pa po širokih, belih cestah proti Weisskirchnu ali St. Peteru. Po planinah krog in krog pa se dvigajo značilni zgornještajerski domovi, v katerih naletiš na ljudi, ki so ti že znani iz Roseggerjevih povestiv romanov. Imel sem večkrat priliko pogledati v marsikater teh domov in nasel sem povsod prijazno in postrežljivo ljudstvo. Eno posebnost sem tu opazil, to namreč, da je po teh domovih lokalno zgornještajersko časopisje močno razširjeno. Po domovih delavstva pa preladuje graški "Arbeiterwille" in strokovno časopisje. Srečal sem žene iz teh domov, s katerimi se je dalo temeljito in znamenito govoriti o važnih javnih vprašanjih. Njih možje so v vojski, njihovo življenje doma pa je navezano na državno podporo, ki je v primeri z veliko tukajšnjo draginjo zelo pičla.

Prekrasen je pogled iz Judenburga zvečer proti kolodvoru, v cigar bližini leže tovarne. Luč pri luči, visoki dimniki, okroglinokrog pa temna voda, vjetra v mogočno razširjeno. Po domovih delavstva pa preladuje graški "Arbeiterwille" in strokovno časopisje. Srečal sem žene iz teh domov, s katerimi se je dalo temeljito in znamenito govoriti o važnih javnih vprašanjih. Njih možje so v vojski, njihovo življenje doma pa je navezano na državno podporo, ki je v primeri z veliko tukajšnjo draginjo zelo pičla.

Kakšna je mestna uprava, mi ni znano. Popolnoma razumljivo je, da ima socialnodemokratična stranka skoraj polovico večino v mestnem zastopstvu. Med to frakcijo igra posebno važno vlogo tukajšnji posestniki in gostilničar K. Je Slovenec iz naše Gorenjske, kateri pa je zapustil že pred približno 35 leti kot mlad delavec v fabriki. Zdaj pa je ugleden mestčan in kar je glavno, med tukajšnjim delavstvom izredno priljubljen. Njegova hiša je kot informacijska pisarna, odprtva vsakomur. Z izredno živahnostjo in živilostjo se je vrgel zlasti na aprovizacijsko vprašanje. Delavske žene, katerih možje so v vojski, so polne hvale na njem. Mož je zelo simpatičen v občevanju. Ima v svoji gostilni naročenih več slovenskih časopisov. V včernih urah je njegova gostilna polna naših domačinov — vojakev.

Najnevarnejša bolezna, ki nadleguje človeško pleme, ni davica, osepnice, pljučnica, vročinska bolezen, nitjejetika, ki napada deset od vsakih sto ljudi omikanega sveta; najnevarnejša bolezna je navadna zapaka, ki ni toliko bolezna sama po sebi, ampak je vzrok ali začetek drugih bolezni. To kaže, kako važno je, ohraniti drob v popularnem delavnem redju s Trinerjevin ameriškim zdravilnim grebenjem. To izdatno zdravilo brž in gotovo prežene iz telesa nabranje pustovinarino v tudi okrepila prebavila za njihovo redno delo. Olajša vam zapek, bovine slast, pospeši prebavo, uteti razdražljivost, zagotovi zdravje, osveži spanje in podeli novo moč. Cena \$1.00. V lekarnah: Jos. Triner, izdelujoči kemik, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Protestantizem je v tem mestu močno razširjen. Protestantji imajo tu svojo cerkev. Soproga tukajšnjega predstovja je hči znamenitega nemškega generala, ki se je odlikeval zlasti na severnem bojišču. Njen mož je že začetkom vojske stopil v nemško armado; ona pa je šla napraviti skupščino iz veronauka, da more zdaj poučevati protestantsko deco. Zanimivo!

Po judih je dobilo mesto svoje ime. Pravijo, da so že od nekdaj tukaj. Posestniki so mnogih prodajali, njih naseljina je močna, tudi oni imajo tu svoji tempeli. Nekdaj veliki benediktinski samostan služi za vojašnico, v samostanski cerkvi se pa nahaja zdaj vojaško skladiste. Tukaj so živelni nekaj časa v Manistique, Mich., in potem blizu svojih sorodnikov na Ely, Minn. Leta 1902. je elyški slovenski župnik Msgr. Jos. F. Buh postal nadaljnje dečka na St. John's University v Collegeville, Minn., kjer je zdaj dovršil svoje bogoslovne študije. Novomašnik bude pastirjeval v duluthski škofiji na kaki slovenski farji. C. g. novomašniku kličemo post festum: Ad multos annos!

Willard, Wis., 17. jun. — Dragi mi Ameriški Slovenec! Naznajim, da vam pošljem naročino \$2, in se vam zahvaljujem, ker mi niste lista ustavili, ko sem precej počasen z denarjem. Posebnih novic ne bom pisal, ker jih sploh ni. Vreme imamo tako deževno, tako da travo se kar sliši, kako raste; druge rastline se pa bolj slabo počutijo. In tebi, A. S., želim dobrega uspeha!

Joseph Pekolj.

JUDENBURG.

Z DOBERDOBA.

(Izvirna poročila "Slovencu".)

Dne 12. februar sem bil na Doberdobu. Ker sem poznal Doberdob že iz prejšnjih časov, se mi je nudila ta dan prilika, da sem si to občino sedaj v vojni natančnejše ogledal.

Lepa državna cesta pelje skozi Doberdob v Tržič (Montfalcone) in daje proti Trstu. Doberdob je oddaljen od Tržiča dva kilometra zračne daljave in na tem prostoru med Tržičem in Doberdobom se bije strašni boj med našo in italijansko armado.

Luna je sijala in nebo je bilo čisto, ko sem se približeval Doberdobu. Pozna se sledove vojske posebno na cesti. Globoke že zasute jarke so izkopali italijanske težke granate. Med potom so na levi in na desni spremjali sovražni strelji, ki so se kačko počastili zabliskali, razleteli, in konec je bilo smrtonosnega strelja. Sedaj je počelo visoko na hribu, sedaj v dolini, sedaj daleč za nami in pred nami. Nasi topovi pa so za nami streljali in tako posljali odgovore Italijanom.

Končno smo na cilju. Doberdob. Ni ga več spoznati. Prva hiša ob vhodu v občino sicer še stoji, a je oropana vsega lesova, vrat, zapiral in trnavajo. Potem pa se začne razvaline. Stopim v poprep lepo župnišče. Pročelje ne kaže težkih poškodb. Že sem misil, da je stavba vsaj deloma v dobrem stanju. A sem se motil. Desni vogal stavbe od zadaj je demoliran in velikanski kup kamenja in druge grobije se je vruslo v župnišče. Stropi seveda pokopani in deloma vdrti. Hidže okoli župnišča so močno poškodovane in tudi popolnoma porušene. Pridem do cerke. Zvonika nikjer več ni. Nekaj strlj sicer kvišku, a niko ne bi opazil, da je bil to poprej zvonik. Cerkveno pročelje še ni tako hudo poškodovano, in kameniti križ vrhu cerkve še vedno stoji. Poskušam odpreti polomljena in razbita vrata, a so bili zadelana. Pogledam skozi velike spranje. Notranjina cerke je polna razvalin. Leva stena je še celo medtem ko je desna porušena in se je vsele silne granate sesula v cerkev. Druga poslopja okoli cerkve in dalje proti Tržiču so skoraj ena sama razvalina. Sovražne granate so delovala na vse načine. Eini hiši manjka streha, drugi kot pročelja, tretji je popolnoma porušena, pri četrti štrli kvišku le dimnik, peti je zgorela, šesti je oltena, opeka vsele puškinih krogel. Vsem pa manjka lesovo. Kdor izmed rojakov se je udeležil bojev v Zborovem in Karpatih, mu bo zadostovalo to, da se Doberdob da primerjati s porušenim zborovom — Pred vojsko se precej edina in velika občina Doberdob je izginila. Sedaj je le kup razvalin. Sovražnik še vedno strelja v Doberdob.

Stiri sovražni žarometi so že po luni razsvetljeni doberdobske planote, ožarjali in iskali naših vojakov. Poleg žarometov so delovali v veliki množini razsvetljevalne rakete. Naenkrat se je začel sovražni koncert. Bobnenje iz malih v velikih kalibrov je donelo in sovražni izstrelki so švagli in piskali po zraku ter iskali žrtve. Poleg teh so strojne puške reglirale smrtno pesem, in pokanje infanterijskih pušk je bilo neskončno. Skočili smo v zavjetje in čakali, da sovražnosti ponehajo.

Ko se je ozračje malo umirilo, smo ali naprej proti našim infanterijskim postojankam. Počasi smo se plazili, včasih tudi po štirih in pripognjali. Končno smo došeli na cilj. Dobili smo naše slovenske fante ravno pred menaži. Bila je polnoč. Fantje so bili veseli in so zatrjevali, da so raji v streškem jarku kakor pa kje zadaj za fronto.

Tovorna živina in osliki na dvokotnicah so prinesli ob 11. uri ponocu zanjutrik, kosilo in večerjo. Fantje so se najedli dobre juhe, zraven je bilo meso s prikuho in potem za potrebo še salam, sira in drugo. Ko so se takole pokrepčali, so se vrnili v jarke. Vojaki so zatrjevali, da sedaj sovražnik ne bo tako hitro "šturmali", ker se boji, da ne bomo sedaj mi "šturmali". Ogledali smo si naša varna zavetišča.

Ker sovražnik ne more prodreti naši pred Doberdobom stojecih vrst, obstreljuje z daleč nosecimi topovi vasi in občine, v katerih ni vojakov. Škoda za strele.

Po varnih stezah in stezicah smo se vrnili znotraj doberdobske devete dežele in nesli smo v sreči prepričanje, da sovražnik doberdobske čete ne bo prebil.

Doberdob pa, ki je postal žrtve italijanskih granat, bo po vojski vzraste, lepiji in v marsikaterem oziru bo še krepkejši branik slovenskega ozemlja.

Doberdobska planota.

16. februarja 1916.

Razstreljena občina Doberdob spada pod tržaško okrajinou glavarstvo. Enako spada pod to glavarstvo tudi občina Devin. Edini ti dve občini na Krasu spadajo pod imenovno glavarstvo. Obe občini — edini slovenski občini — edini slovenski občini v slovensko-glavarstvu — ste trdnivo v pokrajini. Občina Devin je sicer lepo in v marsikaterem oziru bo še krepkejši branik slovenskega ozemlja.

bodo gotovo veliko pozornost v vseh avstrijskih mestih.

Zivljenja na teh razvalinah seveda ni nobenega. Podnevi se ne sme človek pokazali na široki, gladki državni cesti, ki pelje skozi občino. Lah je zapazi in po tebi je. Strelni jarki niso daleč od občine, in infanterijske krogle frče po občini prav gosto. Vse porušene stene so opikane po teh krogih.

Lepa državna cesta pelje skozi Doberdob v Tržič (Montfalcone) in daje proti Trstu. Doberdob je oddaljen od Tržiča dva kilometra zračne daljave in na tem prostoru med Tržičem in Doberdobom se bije strašni boj med našo in italijansko armado.

Luna je sijala in nebo je bilo čisto, ko sem se približeval Doberdobu. Pozna se sledove vojske posebno na cesti. Globoke že zasute jarke so izkopali italijanske težke granate. Med potom so na levi in na desni spremjali sovražni strelji, ki so se kačko počastili zabliskali, razleteli, in konec je bilo smrtonosnega strelja. Sedaj je počelo visoko na hribu, sedaj v dolini, sedaj daleč za nami in pred nami. Nasi topovi pa so za nami streljali in tako posljali odgovore Italijanom.

Končno smo na cilju. Doberdob. Ni ga več spoznati. Prva hiša ob vhodu v občino sicer še stoji, a je oropana vsega lesova, vrat, zapiral in trnavajo.

Potem pa se začne razvaline. Stopim v poprep lepo župnišče. Pročelje ne kaže težkih poškodb. Že sem misil, da je stavba vsaj deloma v dobrem stanju. A sem se motil. Desni

vogal stavbe od zadaj je demoliran in

velikanski kup kamenja in druge grobije se je vruslo v župnišče. Stropi seveda pokopani in deloma vdrti. Hidže okoli župnišča so močno poškodovane in tudi popolnoma porušene. Pridem do cerke. Zvonika nikjer več ni. Nekaj strlj sicer kvišku, a niko ne bi opazil, da je bil to poprej zvonik. Cerkveno pročelje še ni tako hudo poškodovano, in kameniti križ vrhu cerkve še vedno stoji. Poskušam odpreti polomljena in razbita vrata, a so bili zadelana. Pogledam skozi velike spranje. Notranjina cerke je polna razvalin. Leva stena je še celo medtem ko je desna porušena in se je vsele silne granate sesula v cerkev. Druga poslopja okoli cerkve in dalje proti Tržiču so skoraj ena sama razvalina. Sovražne granate so delovala na vse načine. Eini hiši manjka streha, drugi kot pročelja, tretji je popolnoma porušena, pri četrti štrli kvišku le dimnik, peti je zgorela, šesti je oltena, opeka vsele puškinih krogel. Vsem pa manjka lesovo. Kdor izmed rojakov se je udeležil bojev v Zborovem in Karpatih, mu bo zadostovalo to, da se Doberdob da primerjati s porušenim zborovom — Pred vojsko se precej edina in velika občina Doberdob je izginila. Sedaj je le kup razvalin. Sovražnik še vedno strelja v Doberdob.

Stiri sovražni žarometi so že po luni razsvetljeni doberdobske planote, ožarjali in iskali naših vojakov. Poleg žarometov so delovali v veliki množini razsvetljevalne rakete. Naenkrat se je začel sovražni koncert.

Bobnenje iz malih v velikih kalibrov je donelo in sovražni izstrelki so švagli in piskali po zraku ter iskali žrtve. Poleg teh so strojne puške reglirale

smrtno pesem, in pokanje infanterijskih pušk je bilo neskončno. Skočili smo v zavjetje in čakali, da sovražnosti ponehajo.

Prišel sem v Doberdob ob 9. urici zvečer z vozovi in s konji. Nalogi sem imel voziti material. Ta prostor je bil sovražnemu ognju najbolj izpostavljen in več izgub smo že imeli tu.

Oprezno smo voz iliproti strelnim jarkom. Krogle iz pušk so brencale in imeno naših ušes kakor čebele. Postali smo nekaj časa za nekim zidom in sicer tudi zato, ker je sovražni žaromet iskal naše ljudi po pustih golinh, in priprčali sem, da bi gotovo na nas nameril strelje iz topa, ako bi nas opazil.

Cez par minut smo šli spet naprej in v varnosti smo zapeljali vozove v malo še precej globoko dolinico, kjer smo konjeni dali zobati ovsa. Komaj smo izlezli z vozovi na cesto, trešči debela šrapnela ravno v dolino, kjer smo konje napitali. Le sreča je hotela, da smo se umaknili eno minuto prej iz te dolinice, sicer bi bilo po nas. Tako pa je bil ranjen le eden, katemu je prijetel debel kamen v trebuh. Na mestu sem se zahvalil Bogu za srečno rešitev življenja.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovražni nismo navadno vsako noč ob določeni uri začne obstreljevati gotova mesta in navadno obstreljuje tudi vsak večer tisti prostor, kjer smo mi delali.

Iz Doberdoba smo se podali ob 1. uri popoldne, potem, ko smo na nam določenem prostoru naložili raznokratno orodje, katero so pridni Doberdobi pustili še tam; tako na primer plug, grablje, vile, samokolnice, lopate itd. V Doberdobu ni ostalo sedaj nič več drugega kakor le gole stene porušenih hiš. Lesovje je vse izrušeno. Vse smo spravili preč na varno leto.

Lotili smo se dela. Preko polunoči nismo smeli nič več delati, ker sovra

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Pri, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki, torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na let... \$2.00
Za Združene države za pol leta... \$1.00
Za Evropo na leto..... \$3.00
Za Evropo za pol leta..... \$1.50
Za Evropo za četrt leta..... \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembih bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznamo:
POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

25. jun.	Nedelja	Sv. Rešnje Telo.
26.	"	Pondeljek Janez in Pavel, m.
27.	"	Torek Hema, vdova.
28.	"	Sreda Leon II., papež.
29.	"	Cetrtek Peter in Pavel.
30.	"	Petak Spomin Pavla, ap.
1. jul.	Sobota	Obisk. Mar. Dev.

DRUGA NEDELJA PO BIN. KOŠTIH.

Izgovori glede sv. obhajila.

Večerja, o kateri nam pripoveduje današnji evangelij je podoba one nebeske večerje, katero nam pripravlja Jezus Kristus v zakramenu sv. Rešnjega Telesa. Kakor so se izgovarjali povabljeni in niso prišli na večerjo, tako se izgovarjati mnogi kristiani in nočno sprejemati sv. obhajila, ta nadnaravne jedi, ki nas hrani v večno življenje. Da, celo sicer dobi kristiani imajo pomislice in predstode glede pogostega sv. obhajila. Ti pomisli so ničevni in v sledi njih ostane toliko kristjanov mlačnih. Izgovori pa, kateri imajo posvetnjaki, pa so pogostokrat naravnost brezbojni v pričajo, da tice oni, ki jih rabijo prav globoko v hudem in da so pravi sužnji svojih strasti. Te vrste ljudje, komaj berejo naš list, odveč bi torej bilo pečati se z njihovo izgovorjo. Pač pa je ta ali oni izmej naših čitateljev morda mlačen in tako slaboten, da podleže skoraj vsaki skušnji. Oni, ki se branijo pogostokrat iti k sv. obhajilu, ker misijo, da niso zadosti pripravljeni in se imajo za nevredne, so namenjene te moje vrstice.

Kako so se izgovarjali povabljeni? Prvi je rekel: "Pristavo sem kupil, in moram iti, in je ogledati; te prosim, imej me izgovorenega." Ta povabljenec je po besedi sv. Avguština podoba onih, ki se osumno povzdrigajo nad druge. Vsled tega misijo, da bi izgubili kaj na ogledu, ko bi pristopili k obhajilu mizi. Ali si moremo misiti večjih nezmetih kar je ta? Sv. vera nas uči, da sprejmemo v zakramenu svetega Rešnjega Telesa samega Jezusa Kristusa. Sprejemati kralja kraljev, muditi se pri njegovi mizi naj bi bilo smaroton? Kaksne pojme imajo tak ljudje o Bogu in sami o sebi! Akoravno so imeli kraljev sv. Stefan Ogerski, sv. Eduard Angleški, sv. Ludvik Francoski in sv. Henrik, nemški cesar, mnogo važnih posvetnik opravil, so našli vendor tudi časa zadosti za pogost sv. obhajilo.

"Nimam časa" to je kako pogost izgovor. Ali ne veš, da si dolžan posvetiti nedelje in praznike? Koliko časa te vzame opraviti spoved in mej nedeljsko službo božjo pristopiti k angeljski mizi? Mnogo izmej onih, ki pravijo, da nimajo časa za sv. obhajilo imata časa zadosti za zabave, za salone, za gledališča in za čitanje zabavnih knjig. Marsikdo, ki pravi nimam časa, se le sramuje, poklekni mej po božno ženstvo. Ako je temu tako, boš dajal enkrat ojster odgovor za svojo mlačnost, ošabnost in malomarnost.

Drugi povabljenec se je izgovarjal rekoč: "Pet jarrov volov sem kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorenega." Ta človek je podoba onih kristjanov, ki so v jgrmu poželjnosti po časnom blagu in se trudijo, da bi čim bolj obogateli, prav pogostokrat ne zmene se za vprašanje: kako? Delavec, ki dela celo teden, se izgovarja, da je potreben počitka, gospodinja se zope tizgovarja, da ima toliko posla z otroci in z onimi, ki so pri njej na hrani. Kakor vol orje zemljo, pravi sv. Avguštin, tako se na posvetne stvari navezani ljudje ne zmenijo za drugo, kakor za pozemeljsko, kakor le za to, kar morejo grabiti se svojimi rokami in občutiti se svojimi občutki. Dolžnosti stanu se kaj lahko opravijo klub pogostemu sv. obhajilu. Sv. Frančišek Borgia je bil kraljevi namestnik v Pataloniji in je imel gotovo mnogo opravil, vendar je sprejemal vsaki dan sveto obhajilo. Isto velja glede Tomaža Mora, ki je bil veliki kancelar angleškega kralja. Kdor se s premognimi opravki izgovarja glede sv. obhajila, ta pove s tem jasno, da je pripravljen, aco se gre za časne reči delati tudi krivico, ako je to vnaši v korist.

Tretji pa niti ne prosi, da bi ga imel gospodar izgovorenega, marveč odreže se prav na kratko: "Oženil sem se, ni torej ne morem priti." To je podoba onih, ki so v mesenost in počutno veselje tako vtopljeni, da radi mesenega razveseljevanja pozabilo na duhovno veselje, katero je združeno z nebesko večerjo.

Lepa prilika se ponuja tim ljudem, da bi si v dobrì spovedi očistili svojo zamazano dušo, da bi stregli verige, v katero so jih okovali njih strasti, aki bi hoteli sprejeti vabilo k nebeski pojedini, toda grešna navada jih je tako oslabela, da nimajo več moči izkopati se iz blata, v katero so zagozili in zato se izgovarjajo: "Ne morem priti. Seveda to ni noben izgovor, marveč le pripoznanje lastne hudobine in izjava, da hočejo tudi nadalje še ostati v grehu.

"Rad bi, pa ne morem" se izgovarjajo zopet drugi. V tem izgovoru je navadno skrita velika laž. Res je, da smo vsled izvirnega greha k hudemu nagnjeni, prota volja je sicer ranjena, ni pa vničena. Gotovo je, da dobimo lahko moč in pomoč, da se moremo vespečno vstavljati hudemu nagnjenju. Ko se je grešnik Avguštin obavljaval in se ni mogel odločiti, dati grehu slovo, je slučajno začel prebirati živiljenje svetih puščavnikov. "Ako" — tako se je vprašal Avguštin — "so se mogle vse te svete duše spreobrniti, zatrepi svoja hudočna nagnjenja in posvetiti se, zaka naj bi tega ne mogel tudi jaz?" Res je, da po dolgoletnem živiljenju v grehu ni lahko odpovedati se priljubljenim starim navadam, toda Bog nam je obljubil pomoč in rad bo to svojo obljubo spoplnil, aki le mi storimo svojo dolžnost. To je poskusil tudi sv. Pavel, ki pravi: "Vse zamoren v njem, kateri me močnega dela."

Nikar se torej ne izgovarja, sicer se ti je bati, da se tudi nad teboj razrdi Gospod, kakor se je razrdil hišni gospodar radi onih, ki niso hoteli priti. Poglej po svetu in vide! boš vse polno živiljenja, njuno svetost in samozatajovanje, njuno ljubezen do Boga. Na osebnost se ne oziroma. Ne prezira nas, ker smo revni, ker nas svet zanjuči. Jezus in Marija nam ponujata svoja prijateljstvo, biti hočeta naša tovariša in delati z nami. Rajščina revne in prezirane, katera sta bila sama v Nazaretu. Ovidis pa je od nas, ali se jima bomo pridružili ali ne. Vsi moramo postati ubogi v duhu, če jima hočemo slediti. Njuna ljubezen je prosta in splošna, kakor zrak, bogata, kakor solnce in velika, kakor zemlja. Koliko tega smo mi delezni, je ovidisno, koliko si izvoli naša prosta volja.

Božja moč nima nikake meje. Tudi ni nobene meje, da bi naša prosta volja si ne mogla pridobiti darov od Jezusa in Marije. Na vzhodu je vsepolno pravljic o bogatih krajih, ki obiskajo ljudi z darili. Njihova prosta volja je edina meja njihovi darežljivosti. Njihovi zakladi so neizcrpni. Dajejo dežele, kakor bi bilo samo eno polje.

Vstal pa je na vzhodu kralj, kateri prekosi vse druge v bogastvu. Vsesmu svojemu podložniku je obljubil kraljestvo. Njegova darežljivost je omejena. Nije sam omejil, ampak oni, ki darove sprejemajo. Ta kralj nam pravi: Prosite in se vam bo dal, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo. Velika obljuba, katero more izpolnit le oni, ki je vsemogočen. Ker je Kristus večna resnica, bo obljubo izpolnil. Mi postanemo lahko deželnik tolikih Jezusovih in Marijinih darov, za kolikor pršimo.

Pravijo, da je vse stvarstvo Božje pritrjen in zvezzano skupaj na najnežnejši in občutljivejši način. Kdor se dotakne ene stvari, se vpliv pozna na druge. Ena stopinja na mehki travni pošilje svoje znamenje na najoddaljeno zvezdo.

Če je pa to res v vidnem svetu, je še desetkrat bolj res pri duhovnem svetu. Vsi smo člani nežno zvezanega ustroja. Kdor storii kaj dobrega ali slabega, storii to za vse člane.

Ljudje gredo, ali v nebesi, ali v pekel. Naš vpliv na druge more meriti le Bog. Če si več molil, boljše

živel, tvoj bližnji je dobil več poguma in Bog mu bo dal več milosti zavoj tebe. Naša dejanja segajo v svet, kjer prebivajo le duše. Da, duše kitajev so pridobile več ali manj, kakor si moralil za nje. Če dela dobro, razveseljuje tudi angelji. Tvoja dobra ali hudočna dela razveseljujejo ali žalijo celo Kristusa samega.

Kako malovinski grešniki se zdimo sami sebi, pa koliko vpliva imamo eden na drugega. Dajemo vglzed, vpliv in posredujemo za druge ter sprejemamo iste dobrote od drugih. Ta medsebojni vpliv kaže, da je Bog velik, katera pa imamo z Ježusom in Marijo. Morda čez petdeset let ali še veliko preje bo svet vsel iz naših rok. Delež, katerega pa imamo z Ježusom in Marijo, ostane tako dolgo, dokler bo Bog Bog.

Pa ne samo zavojlo nas moramo želeti imeti velik delež z Ježusom in Marijo. Kakor so vsi darovi, katere sta prejela Ježus in Marija, tudi naši darovi, tako bomo postali tudi mi dar blagovolj v zgledom v svojim militivami. Sami moramo postati podobni Ježusu in Mariji, predno moremo voditi k njima druge. Če kdo najde zaklad, bo res sklical sosedje skupaj, sam pa prvi vzel svoj delež. Če ga sam ne mara, mu ne bodo drugi verjeti, da je kaj vrednega našel.

Ljubezen, prava ljubezen do samega sebe in do bližnjega, te tri ljubezni vsebujejo vso pravo ljubezen in nasilje, da si iščemo velikega deleža z Ježusom in Marijo. Ni nam treba veliko v zbranih besed, če hočemo govoriti z Ježusom in Marijo. Naše srce želi bodo same govorile. Le naša volja naj hrepeni po Ježusu in Mariji.

mo resno hoteti. Na človeško voljo gleda Bog, ko molimo. Prosimo moramo z vso našo voljo, če hočemo imeti delež z Ježusom in Marijo. Naša volja pa mora biti tudi stanovitna.

Splača se pa vse žrtvovati, sam da imamo delež z Ježusom in Marijo. Morda čez petdeset let ali še veliko preje bo svet vsel iz naših rok. Delež, katerega pa imamo z Ježusom in Marijo, ostane tako dolgo, dokler bo Bog Bog.

Pa ne samo zavojlo nas moramo želeti imeti velik delež z Ježusom in Marijo. Kakor so vsi darovi, katere sta prejela Ježus in Marija, tudi naši darovi, tako bomo postali tudi mi dar blagovolj v zgledom v svojim militivami. Sami moramo postati podobni Ježusu in Mariji, predno moremo voditi k njima druge. Če kdo najde zaklad, bo res sklical sosedje skupaj, sam pa prvi vzel svoj delež. Če ga sam ne mara, mu ne bodo drugi verjeti, da je kaj vrednega našel.

Ljubezen, prava ljubezen do samega sebe in do bližnjega, te tri ljubezni vsebujejo vso pravo ljubezen in nasilje, da si iščemo velikega deleža z Ježusom in Marijo. Ni nam treba veliko v zbranih besed, če hočemo govoriti z Ježusom in Marijo. Naše srce želi bodo same govorile. Le naša volja naj hrepeni po Ježusu in Mariji.

slišalo, da mednarodne pogodbe zmanjšajo suverenost in neodvisnost držav. Kajti če ena država svojih dolžnosti ne izpolni in imajo ostale države pravico, da tisto državo pripravijo do izpolnitve njene dolžnosti, še to nima posledice, da je tej državi kršena njeva suverenost. Če bi z internacionilizacijo garancijske postave za Italijo res nastala takva nevarnost, bi se to moglo zgoditi ali je dolgo krvidi Italije, ki bi šla preko postave, ali pa po krvidi papeža, če bi jo zlorabil. Domneva, da bi kaj takega storil italijanski narod, bi se znalo urešiti le tedaj, če bi italijanski narod zatajil svojo naravo, svojo tisočletno zgodovino in svoje življenske interese. Podobno velja o zlorabi od strani papeža. Toda Mošca pravi: "Kaj pa, če bi se druge države postavile za sodnike med Italijo in apostolsko stolico glede izvrševanja garancijske postave?" Ali ne bi taka kontrola kršila italijanske suverenosti v njenem cerkevopolitičnem razmerju do sv. stolice? "Civilita" sedaj odgovarja na Moscovski vprašanje, ali ima kakšni smotri internacionalistične garancijske postave? Ali se tudi mednarodne postave, da tuje države nastopijo? Če bi danes nastali spori med Italijo in sv. stolico, ali tuje države ne bi imelo pravico nastopiti?

"Nalogu mednarodne garancijske postave" bi bila čuvana papeževi suverenosti in neodvisnost in izvrševanje garancijske postave. Urednik "Civilita cattolica", jezik "Civilita" piše: "Mi si gotovo preko mere ne želim dobiti internacionilizacijo garancijske postave, da samo zato, ker se tudi mednarodni dogovori izkazujo kot malo trajni in gotovi, ampak tudi zato, ker ne odgovarja idejam sv. očeta, ki ni nikdar govoril o internacionalizaciji in ker razum, kateri to priča kardinal državnemu tajniku, nima namena delati neprilike vladam, ampak od triumfa enega čuta pravice, ki naj bi se po njegovih željih v Italijanskem ljudstvu vedno bolj razširjal v njegovem lastnem interesu, v zaupanju v Boga pričakuje primerne ureditve svojega položaja. Vendar se lotimo tega slučaja in ga prečiščemo. Internacionilizacija naj bi se dosegle, da zakon ni odvisen izključno od svojevoljnosti ene države in pa poroča, da več narodov skrbti za nedostajajočim deležem tega zakona. Ali bi to zmanjšalo neodvisnost in žalilo čast italijanske države, kakor to trdi poslanec Mosca? Mi nismo tega mnenja. Mednarodna postava je rezultat sklepov raznih narodov, kakor je to pri pogodbah običajno. Tega se pa še ni

Predsednik: Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik: G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajsk O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnila naj se naslavljajo: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

sarabija ruska pokrajina. Rusija jo je dobila še l. 1812.

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDNOSTI DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914

Inkorp. v drž. ILL., 14. maja 1915

Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

DRUŽINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Pöpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.

Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.

Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNİ ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.

3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.

Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. članicami v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvania z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljajo na 1. porotnika.

Joliet, Ill., 21. jun. — Društvo Sv. Družine bo imelo v nedeljo svojo redno mesečno sejo. Na to sejo naj pridijo vsi člani, da se določi glede letosnjega piknika in morebitnih drugih zadev, ki pridejo na dnevnih redov.

Oni udje, ki so kaj zaostali s plačilom doneskov, naj se požirijo, ker predolgo ne smem čakati nobenega.

Bodimo točni pri plačevanju mesečnine, ker potem lahko zahtevamo točnost pri drugih članih in odboru.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in bogato društvo, ki daje po \$1.00 podpore vsak delovnemu dan za 50c mesečnine; pa tudi se vsak lahko zavaruje pri D. S. D. za \$250.00 ali \$500.00 smrtnice ob nizkih placilih mesečnine, naj se zglaši pri meni za tozadovne pojasnila. Vsak zdrav in značajen katal. Slovan — dobrodošel.

Vsemu članstvu D. S. D. bratski pozdrav! Jos. Klepec, tajnik.

La Salle, Ill., 19. jun. — Odbor društva Sv. Družine štev. 3, spadajoč k D. S. D. v Joliet, Ill., se najtoplejše zahvaljuje slavnemu občinstvu v La Salle za njihovo udeležbo, s katero so pripomogli našemu društvu do toliko uspeha, katerega se nismo nadejali, vse slabih delavskih razmer.

Zabava je bilo obilo, kegljanje, ples in še več družnih razigranjih zabav, kar je naše udeležence nad vse razveselil.

"Vene" vseh zabav pa je bilo lepo, krasno petje, katerega je priredilo našo upravo, katerega je izvedlo pevsko društvo "Slovenija".

Zares nad vse zanimivo je donelih srebrno-mili glas po dvorani, pod vrim vodstvom g. M. F. Kobal in gd. Francis Juvančič, kar se je jim najskrene in najtoplejše zahvaljujemo, za njihov trud in požrtvovalnost. Vaša plemenita dela pa bodo ostala pri našem društvu in pri vseh naših članih v trajnem spominu.

In konečno Vam čičemo: Čast in hvala Vam bodi! V duhu pa klicemo Še Vam sledete:

Naprek! Naprek Ti cveti, prljubljeno nam društvo Ti! Saj nosiš — ime "Slovenija"; in hei — si Slave!

Zato Ti klicemo: Naprek! naprek! Odbor dr. vs. Družine št. 3.

Ottawa, Ill., 20. jun. — Sklenjeno je bilo na naši zadnji mesečni seji dr. sv. Družine št. 5 dne 5. junija, da bode priredili naše društvo piknik na 18. juniju. Ali smo ga prestavili na 25. junija in to zaradi tega, ker so imeli Nemci ta dan in se nam ne bi izplačalo. Zatorej vladno vabimo rojake za dan iz bližnjih mest, kakor iz La Salle, Oglesby in Joliet, da nas posejajo ta dan, ker to gre v prid društvene blagajne. Imeli bomo piknik tam kot lansko leto, na Buffalo Rock. Samo povejte konduktueru na Street karri, da hočete iti dol na Belrose Crossing in bostre ravno pri nas. In še eno: svitala bo Slovenska godba in sicer pod vodstvom g. profesorja Matikalo, na svojo kranjsko harmoniko, na kateri je prav izuren mojster in bode igrali prav lepe valčke, da bo zbudil stare in mlade. Zatorej rojaki, vas vladno vabimo, da nas posetite in obišete v obilnem številu na ta dan! Ne zamudite takšne dobre priložnosti za razvedri! Tem potom se vam prav lepo zahvaljujemo že vnaprej. Vsi dobro došli!

S pozdravom Odbor.

Pittsburgh, Pa., 19. jun. — Seja društva sv. Družine št. 11 D. S. D. bude v nedeljo 25. junija v prostorijah slovenske skole. Začetek ob 2. uri popoldne.

Na zadnji seji 28. maja se je opazilo, da eden član prinese znesek za več drugih. Na tej seji bi se moralno prečiniti načrt društvenih pravil, pa se je predložilo za prihodnjo sejo. Zaradi tega ste vsi naprošeni, da se seje na zgoraj omenjeni dan udeležite. Pravila so važnega pomena za društvo.

Rt. Rev. J. C. Farrelly, D. D. 1007 Superior ave., Cleveland, O., ali pa na Rev. V. Hribar, 428—6th St. Barber-ton, Ohio, ali pa na Josip Lekšan, 149 Center St., Barber-ton, Ohio.

583

POMAGAJMO REVEŽEM
V SLOVENSKI DOMOVINI!

Zopet se je odzvalo nekaj milosrđnih rojakov na oklic Amerikanskega Slovena pod gornjim naslovom. Že enajsti izkaz darov v podporo slovenskim beguncem ter vdovam in sirotom padlih slovenskih vojakov iz vseh delov slovenske domovine objavljamo danes. Obenem prosimo nadaljnjih darov, kajti potreba je neizmerna. Zahoj na dan vsi, ki ljubite svojo veličino domovino! Za najmanjši dar vam bo hvaležna. Darujte in žrtvujte, nabirajte in agitirajte kot pravi rodujubi zlatih srč! Vsi na pomoč!

Enajsti izkaz darov.

J. K. Joliet, dobil stavo od W. G., da T. R. ne bo rep. nom. za predsednika..... \$ 5.00

Neimenovan, Joliet 2.50

Društvo Sv. Družine št. 2, D. S. D. Mt. Olive, Ill. 2.00

Ant. Smole, E. Helena, Mont. 1.00

John Vesel, Chisholm, Minn. 1.00

John Starasinich, Joliet 50

Gregor Cesar, Joliet 50

\$12.50

Poprejšnji darovi:

I.

Amerikanski Slovenec \$ 50.00

Slovenian Liquor Company 10.00

Anton Nemanich, Joliet 10.00

Math. Simonich (predsednik

The Eagle prodajalne), Joliet 10.00

Rev. John Plevnik, Joliet 10.00

Filip Gorup, Joliet 5.00

Jos. Klepec, Joliet 5.00

John N. Pasdertz, Joliet 5.00

John Petric, Joliet 2.00

Joseph Legan, Joliet 1.00

George Stonich, Joliet 1.00

Imbro Kožar, Joliet 1.00

Frank Klenovšek, Joliet 25

Jos. Kolenc, Joliet 25

Ant. Libersher, Joliet 25

II.

Skof J. Trobec, Rice, Minn. 15.00

Rev. John Trobec, Rice, Minn. 10.00

Marija Trobec, Rice, Minn. 5.00

Johana Trobec, Rice, Minn. 5.00

Mihael Bambič, Joliet 1.00

John N. Simonich, Joliet 1.00

Jos. Keber, Joliet 25

III.

Marko Papich, Joliet \$5.00

Anton Tolenci, Tioga, Wis. 50

John Pelhan, Houston, Pa. 50

Geo. Pavlakovich, Denver, Colo. 1.00

John Klun ml., Denver, Colo. 1.00

Primož Skumautz z družino, St. Cloud, Minn. 5.00

Mary Slivnik, St. Cloud 1.00

Ivan Salmič, Whitby, Pa. 1.00

Anton Zagor, Whitney 1.00

Anton Velikonja, Whitney 1.00

Franc Jezeršek, Whitney 1.00

Franc Rom, Whitney 1.00

Mike Ledenič, Whitney 1.00

Franc Sladič, Whitney 50

Alois Hostnik, Whitney 50

Neimenovan, Whitney 50

Jurij Hoenigman, Whitney 50

Ivan Rugelj, Whitney 50

Anton Krajk, Whitney 50

Franc Kolenc, Whitney 50

Josip Salmič, Whitney 50

Ivan Krajnc, Whitney 50

Jakob Podržaj, Whitney 50

Ivan Mužnjak, Whitney 50

Franc Tratar, Whitney 50

Mihal Tratar, Whitney 50

Ivan Resnik, Hostetter 50

Zahvala.

Zdaj podpisana se zahvaljujem

Družbi sv. Družine in nje uradnikom

za točno izplačilo podpore; bila sem

operirana in sem po pravilih določeno

sveto v znesku \$50 v redu sprejela. S

tem je naša še mlada organizacija po-

kazala da hoče vse one kateri so pod-

njenim okriljem podpirati v slučaju

boleznih in nesreč. Vsem onim roj-

kom v rojakinjam širom Amerike,

da pristopijo, posebno pa onim v

Waukeganu in N. Chicagi, da pristop-

ijo k našemu društvu do izvolitve!

In konečno Vam čičemo: Čast in

hvala Vam bodi! V duhu pa klicemo

Še Vam sledete:

Naprek! Naprek Ti cveti,

prljubljeno nam društvo Ti!

Saj nosiš — ime "Slovenija";

in hei — si Slave!

Zato Ti klicemo: Naprek! naprek!

Odbor dr. vs. Družine št. 3.

John Bier.

Waukegan, Ill., 19. jun. 1916.

Zahvala.

Tem potom se najiskrenje zahvaljujem

slavnemu Družbi sv. Družine za

hitro in točno izplačanje poškodnine,

oziroma operacije. Prejel sem \$50

za kar se zahvaljujem celemu član-

stvu, in priporočam to organizacijo

vsem rojakinjam širom Amerike,

da pristopijo, posebno pa onim v

Waukeganu in N. Chicagi, da pristop-

ijo k našemu društvu do izvolitve!

Zahvaljujem vam prav lepo!

S pozdravom

Odbor.

IŠČ

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Noč se je temnila. Drevesa okrog starega gradu, ki so čuvala njegovo samotno veličje, so se gibala v vetru, kakor bi v temi grozila ogromnemu, mračnemu poslopju. Dež je besno dirjal po dvojem stopnišču pred teraso in tolkel po velikih vratih kakor nagn sel, ki budi; vetter je groznotno vel skozi dvoranu med starimi kopji in noži, točeč je šel preko stopnic in majal zastore postelje, kjer je spal zadnji markiz. Od vzhoda, zahoda, severa in juga so se oprezzo bližale skozi gozd štiri okorne, začenjarjene postave, teptajo travo in lomeč vejevje, da se sestanejo na dvorišču. Tu so se prikazale štiri luči, se razšle v ravnih smereh in vse je bilo zopet crno.

A ne dolgo. Takoj nato je postal grad čudno vidljiv vsled lastne svetlobe, kako bi bil zasijal. Nato je vztrpelat za pročeljem plapolajoč plamen, si poiskal prosojnih mest in se prikazal na balustradah, lokih in oknih. Potem je zrasel, se razširil in razbaril. Kmalu so plameni pridrižili kakih dvanaesterih oken v zbijeni kamnitih obrazcih so strmeli iz ognja.

Okrug hiše so se jeli oglašati malostevilni služabniki, ki so bili ostali tamkaj, nekdo je osedal konja in odjaha. Dirjal je in topotal skozi temo ter se ustavil šele ob vašem vodnjaku; zapenjeni konj je obstal pred vratim gospoda Gabelle. "Na pomoč, Gabelle! Vsi na pomoč!" Jelo je nepotrebitljivo biti plat zvona, toda druge pomoči (če je to sploh bila pomoč) ni bilo. Cestar in dvestopetdeset njegovih posebnih priateljev so stali ob vodnjaku s prekrizanimi rokami in gledali ognjeni stebri, ki se je dvigal proti nebnu. "Štrideset črevljev bo visok," so dejali mračno; in nične se nizgredili.

Jezdec z gradu in zapenjeni konj sta oddirjala skozi vas in po kamenitem klancu proti ječi na pečini. Ob vratih je gruča častnikov opazovala ogenj; malo dalje gruča vojakov. "Na pomoč, gospodje častniki! Grad je v ognju; ce pomagate o pravem času, bo še mogoče rešiti dragocenost! Na pomoč, na pomoč!" Častniki so gledali vojake, ki so gledali ogenj, a niso nicesar ukazali in so odgovorili: "Mora zgoreti."

Ko je jezdec jahal po hribu navzdol in skozi ulico, je bila vas razsvetljena. Cestar in njegovih dvestopetdeset posebnih priateljev so se bili domislili kot en sam mož, da je treba vas razsvetliti, in so stekli v hiše ter načgali luči v vseh malih, motnih oknih. Radi splošnega pomanjkanja so si precej odločno izposodili sveč od gospoda Gabelle, in ko se je uradnik za trenutek braničil v obotavljal; je cestar, sicer tako pobleven pred veljaki, omenil, da bi kresove mogli pripravno načgati iz poštnih vozov ter da bi se dali poštne konji na njih peči.

Grad je bil prepuščen samemu sebi, da gori in zgori. Med tuljenjem in divjanjem ognja se je zdejlo, kakor bi krvavodeči veter, prihaja nevarnost iz pekla, odnašal poslopje. Kameniti obrazi so gledali iz naraščajočih in zmirajočih plamenov, kakor bi bili v muki. Kadar so se velike množice kamnja in tramov sesule, se je obraz z dvema jamicama v nosu zmracičil; nato se je zopet pritakal iz dima in je bil obraz krutega markiza, ki je gorel na grmadi in se bojeval z ognjem.

Grad je gorel; najbližja drevesa, ki jih je ogenj dosegel, so bila ozgana in opaljena; daljna drevesa, načgana od onih štirih divih mož, so obdajala gorče poslopje z novim gozdom dima. V mramorni kotanji vodometu je vrel raztopljen svinec in železo; voda se je usnšila; vrhovi stolpov, podobni ugašalknikom, so se tajali v vročini kakov led in so tekli navzdol v štirih ognjenih curkih. Velike razpolokane so se razraščale po močnem zidovju kakor kristali; zmeleni ptiči so pruhatali okrog in padali v ogenj; štiri divje postave so se izgubljale k novemu cilju proti vzhodu, zahodu, severu in jugu po mračnih potih, spremjevanje s svetlobe, ki so jo bile načgale. Razsvetljena vas se je polašla zvonov in je veselo zvonila, ko je odstivala prvega cerkovnika.

In se več; vas se je, razgreta od latote, ognja in zvonenja, spominila, da ima gospod Gabelle opraviti s pobiranjem davkov in zakupnine — dasi je gospod Gabelle zadnje dni nabral le malo davkov in sploš nobene zakupnine — ter je nestrpo želela govoriti z njimi; obkrožila je njegovo hišo in zahitevala, naj pride vun na zaseben razgovor.

Toda gospod Gabelle je krepko zapahnil svoja vrata in se umaknil v hišo, da se posvetuje sam s seboj. Zaključek tega posvetovanja je bil, da je gospod Gabelle zoper stopil na streho za dimnik, to pot ololločen (kajti bil je mož južne in mashevalne krvi), da se vrže, če mu vložimo vratu, na glavo preko ograje in pobije enega ali dva moža.

Najbrže je gospod Gabelle preživel tu gori dolgo noč ob pogledu na daljni grad, ki je gorel in mu svetil, in ob razbijanju na vrata, združenem z vsemi zvonenjem namesto godbe, če niti ne omenimo, da je onstran ceste visela pred poštnim poslopjem zloslut-

nosti; nične se ne bo menil za starega človeka, ki ima že skoro svojih osem krivcev, ki je toliko drugih ljudi, ki so bolj vredni, da se menijo zanje. Kar zadeva nemirno mesto, mormam reči, da bi ne bilo razloga pošiljati koga, ki že dolgo pozna mesto in razmere in uživa Tellsonovo zaupanje, iz naše hiše takoj v našo hišo tam, če bi mesto ne bilo nemirno. Kar zadeva negotovo popotovanje, dolgo pot in zimsko vreme, bi Vas vprašal, kdo bi sploh bil pripravljen prenesti te male težave z radi Tellsonove banke, če ne jaz po svoji dolgoletni službi?"

"Jaz sam bi hotel iti," je dejal Charles Darnay malo nemiren in kakor človek, ki misli neglas.

"Zares! Vi ste mi izvrsten svetovelj, je vzkliknil gospod Lorry. "Vi bi hoteli iti? Vi, ki ste rojen Francoz? Da, Vi ste mi moder svetovavec!"

"Dragi gospod Lorry, ravno ker sem Francoz, mi je večkrat prihajala ta misel (ki pa nisem hotel tu izgovoriti). Clovek, ki ima malo sreča s tem ubogim narodom in ki mu je kaj malega žrtvoval, nehoti misli, da ga bodo poslušali in da jih bo mogel preprositi, naj bodo bolj zmerni. Šele senci, ko ste Vi odšli in sem govoril z Lucijom —"

"Ko ste govorili z Lucijom," je ponovil gospod Lorry. "Da, Čudim se, da se ne sramujete izgovoriti Lucijino ime! Vi bi hoteli ob takem času iti v Francijo!"

"Saj ne pojdem," je odgovoril Charles Darnay snehuljaje. "Govoril sem o tem, ker ste dejali, da greste Vi!"

"In jaz pojdem, gotovo. Resnica je, moj dragi Charles," gospod Lorry se je ozrl na oddaljeno "hišo" in govoril tiše, "da si ne morete predstaviti težav, ki jih imamo sedaj pri poslovjanju, in nevarnosti, v kateri se nahajajo tam naše knjige in papirji. Bog ve, koliko ljudi bi bilo kompromitiranih, če nekateri naši dokumenti pridejo v tuje roke ali če se izgube; in to se lehko zgoditi vsak čas, kajti kdo more reči, da danes ne začo Pariza ali da ga jutri ne oplenijo! In glejte, pametno, jih razbrati v kar najkrajšem času in jih zakopati ali sicer varno shraniti ne more skoro nikče (brez izgube dragocenega časa) razen mene. In al naj se obotavljam, če Tellson to ve in to pravi — Tellson, čigar kruh sem jedel šestdeset let — če so mi sklepali malo trdi? Kaj? Jaz sem mladenič, sir, v primeri z marsikaterim dnevno male Lucije v mirno tkanino njene domačega življenja.

Marsikatero noč in marsikateri dan so domači poslušali odmevanje v kotu in srcu se jim utripala, kadar so čuti hrupne korake. Kajti stopinje so se jim zdele stopinje ljudstva, ki se je, razgrajajo pod rdečo zastavo in izjavljajoč, da je domovina v nevarnosti, vsled strašnega, dolgotrajnega čara izpremenito v divje zveri.

Monseigneur kot stan se je razdržil s prikaznijo, da ni dovolj cenjen in da ga Francija malo potrebuje; bil je celo v precejšnji nevarnosti, da ga pošlejo iz Francije in iz življenja obenem.

Kakor tisti kmet iz pravljice, ki je poklical hudiča z neskončnimi težavami, a se tako ustrašil, ko ga je ugledal, da ga ni mogel nič vprašati in je takoj zbežal, tako je tudi monseigneur, ki je dolgo vrsto let močno očesač nazaj in govoril druga kreplja zarotila, da pričara zlodja, ga komaj ugledal in že pobral svoja odlična šila in kopita.

Svetili krog dvora jezginil, ker bi sice rpostal cilj orkana ljudskih krogel. Ves dvor, od tega tesnega notranjega kroga do skrajnega zarjavače oboda spletka, podkupljivosti in hinnavščine, je bil izgulinjen obenem. Izgulinil je tudi kraljestvo; oblegali so ga v palaci in ga "suspendirali", ko so prisla zadnja poročila na Angleško.

Prisel je avgust tisočsedemstovdevadesetega leta in monseigneur se je bil razkropil na vse strani.

V Londonu je bila seveda Tellsonova banka glavno bivališče in veliko zbirališče monseigneura. Pravijo, da duhovni stražnji tam, kjer je bilo največkrat njihovo telo, in monseigneur brez kvine je strašil na prostoru, kjer so navadno bili njegove gvine. Razen tega je to bil tudi prostor, kamor so prihajale iz Francije najbolj zanesljive vesti najbolj hitro. Vrhnu tega je bila Tellsonova banka velikodušno podjetje in se je kozača zelo radodarno nasproti starim klientom, ki so bili zdrsnili s svojega visokega položaja. Potem so mogli potrebeni odličniki tam tudi vedno govoriti s tistimi svojimi brati, ki so še ob pravem času bili opazili bližajoči se vihar, stutli plenitev in konfiskacijo ter previdno naložili svoj denar v Tellsonovi banki. K temu je še treba pristaviti, da je vsak novi popotnik iz Francije predstavljal se in svoje novice v Tellsonovi banki, kot bi se to razumelo samo po sebi. Iz teh raznovrstnih razlogov je bila Tellsonova banka, kar zadeva veste iz Francije, neke vrste glavne porabe; to je bilo občinstvo tako dobro znano in vsled tega je bilo toliko povpraševanja, da je banka včasih napisala nekaj vrst najnovejših poročil in jih razstavila v oknih za vse, kajti so jih skozi Tempelska vrata prihajali brati.

Nekega meginega popoldneva je gospod Lorry sedel pri svojem pultu in Charles Darnay je stal naslonjen pred njim ter se z njim tisto razgovarjal. Izpokorniška votlina, ki je nekaj služila za pogovore s "hišo", je bila sedaj borza novice ter polna potreberje. Bilo je nekako pol ure pred sklepom uradnega časa.

"Toda če bi tudi bili najmlajši mož na svetu," je dejal Charles Darnay obotavljal, "bi Vam vendar moral reči —"

"Razumem. Da sem prestari?" je odgovoril gospod Lorry.

"Nestanovitvene vreme, dolga pot, ne-gotova potovana sredstva, nemirna dežela in mesto, v katerem morda celo Vi ne boste varni!"

"Dragi moj Charles," je dejal gospod Lorry prijateljsko in zaupno, "Vi omenjate nekateri razlog in zaupno, in ne za to, da ostanem. Zame ni nevar-

nosti; nične se ne bo menil za starega človeka, ki ima že skoro svojih osem krivcev, ki je toliko drugih ljudi, ki so bolj vredni, da se menijo zanje. Kar zadeva nemirno mesto, mormam reči, da bi ne bilo razloga pošiljati koga, ki že dolgo pozna mesto in razmere in uživa Tellsonovo zaupanje, iz naše hiše takoj v našo hišo tam, če bi mesto ne bilo nemirno. Kar zadeva negotovo popotovanje, dolgo pot in zimsko vreme, bi Vas vprašal, kdo bi sploh bil pripravljen prenesti te male težave z radi Tellsonove banke, če ne jaz po svoji dolgoletni službi?"

"Jaz sam bi hotel iti," je dejal Charles Darnay malo nemiren in kakor človek, ki misli neglas.

"Zares! Vi ste mi izvrsten svetovelj, je vzkliknil gospod Lorry. "Vi bi hoteli iti? Vi, ki ste rojen Francoz? Da, Vi ste mi moder svetovavec!"

"Dragi gospod Lorry, ravno ker sem Francoz, mi je večkrat prihajala ta misel (ki pa nisem hotel tu izgovoriti). Clovek, ki ima malo sreča s tem ubogim narodom in ki mu je kaj malega žrtvoval, nehoti misli, da ga bodo poslušali in da jih bo mogel preprositi, naj bodo bolj zmerni. Šele senci, ko ste Vi odšli in sem govoril z Lucijom —"

"Ko ste govorili z Lucijom," je ponovil gospod Lorry. "Da, Čudim se, da se ne sramujete izgovoriti Lucijino ime! Vi bi hoteli ob takem času iti v Francijo!"

"Saj ne pojdem," je odgovoril Charles Darnay snehuljaje. "Govoril sem o tem, ker ste dejali, da greste Vi!"

"In jaz pojdem, gotovo. Resnica je, moj dragi Charles," gospod Lorry se je ozrl na oddaljeno "hišo" in govoril tiše, "da si ne morete predstaviti težav, ki jih imamo sedaj pri poslovjanju, in nevarnosti, v kateri se nahajajo tam naše knjige in papirji. Bog ve, koliko ljudi bi bilo kompromitiranih, če nekateri naši dokumenti pridejo v tuje roke ali če se izgube; in to se lehko zgoditi vsak čas, kajti kdo more reči, da danes ne začo Pariza ali da ga jutri ne oplenijo! In glejte, pametno, jih razbrati v kar najkrajšem času in jih zakopati ali sicer varno shraniti ne more skoro nikče (brez izgube dragocenega časa) razen mene. In al naj se obotavljam, če Tellson to ve in to pravi — Tellson, čigar kruh sem jedel šestdeset let — če so mi sklepali malo trdi? Kaj? Jaz sem mladenič, sir, v primeri z marsikaterim dnevno male Lucije v mirno tkanino njene domačega življenja.

Marsikatero noč in marsikateri dan so domači poslušali odmevanje v kotu in srcu se jim utripala, kadar so čuti hrupne korake. Kajti stopinje so se jim zdele stopinje ljudstva, ki se je, razgrajajo pod rdečo zastavo in izjavljajoč, da je domovina v nevarnosti, vsled strašnega, dolgotrajnega čara izpremenito v divje zveri.

Svetili krog dvora jezginil, ker bi sice rpostal cilj orkana ljudskih krogel. Ves dvor, od tega tesnega notranjega kroga do skrajnega zarjavače oboda spletka, podkupljivosti in hinnavščine, je bil izgulinjen obenem. Izgulinil je tudi kraljestvo; oblegali so ga v palaci in ga "suspendirali", ko so prisla zadnja poročila na Angleško.

Prisel je avgust tisočsedemstovdevadesetega leta in monseigneur se je bil razkropil na vse strani.

V Londonu je bila seveda Tellsonova banka glavno bivališče in veliko zbirališče monseigneura. Pravijo, da je vsak novi popotnik iz Francije predstavljal se in svoje novice v Tellsonovi banki, kot bi se to razumelo samo po sebi. Iz teh raznovrstnih razlogov je bila Tellsonova banka, kar zadeva veste iz Francije, neke vrste glavne porabe; to je bilo občinstvo tako dobro znano in vsled tega je bilo toliko povpraševanja, da je banka včasih napisala nekaj vrst najnovejših poročil in jih razstavila v oknih za vse, kajti so jih skozi Tempelska vrata prihajali brati.

Nekega meginega popoldneva je gospod Lorry sedel pri svojem pultu in Charles Darnay je stal naslonjen pred njim ter se z njim tisto razgovarjal. Izpokorniška votlina, ki je nekaj služila za pogovore s "hišo", je bila sedaj borza novice ter polna potreberje. Bilo je nekako pol ure pred sklepom uradnega časa.

"Toda če bi tudi bili najmlajši mož na svetu," je dejal Charles Darnay obotavljal, "bi Vam vendar moral reči —"

"Razumem. Da sem prestari?" je odgovoril gospod Lorry.

"Nestanovitvene vreme, dolga pot, ne-gotova potovana sredstva, nemirna dežela in mesto, v katerem morda celo Vi ne boste varni!"

"Dragi moj Charles," je dejal gospod Lorry prijateljsko in zaupno, "Vi omenjate nekateri razlog in zaupno, in ne za to, da ostanem. Zame ni nevar-

nosti; nične se ne bo menil za starega človeka, ki ima že skoro svojih osem krivcev, ki je toliko drugih ljudi, ki so bolj vredni, da se menijo zanje. Kar zadeva nemirno mesto, mormam reči, da bi ne bilo razloga pošiljati koga, ki že dolgo pozna mesto in razmere in uživa Tellsonovo zaupanje, iz naše hiše takoj v našo hišo tam, če bi mesto ne bilo nemirno. Kar zadeva negotovo popotovanje, dolgo pot in zimsko vreme, bi Vas vprašal, kdo bi sploh bil pripravljen prenesti te male težave z radi Tellsonove banke, če ne jaz po svoji dolgoletni službi?"

"Jaz sam bi hotel iti," je dejal Charles Darnay malo nemiren in kakor človek, ki misli neglas.

"Zares! Vi ste mi izvrsten svetovelj, je vzkliknil gospod Lorry. "Vi bi hoteli iti? Vi, ki ste rojen Francoz? Da, Vi ste mi moder svetovavec!"

"Dragi gospod Lorry, ravno ker sem Francoz, mi je večkrat prihajala ta misel (ki pa nisem hotel tu

Slovensko Katoličko
Marije
(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSTURGH,

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
(St. Mary's Assumption)
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar: GAŠPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blažnjik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNİ ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

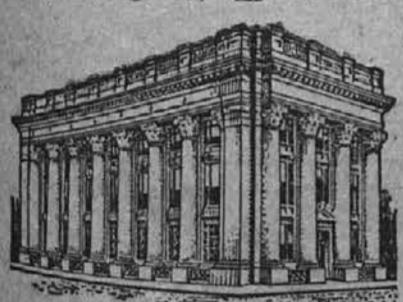
Joseph Jantz, 4502 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEĆ, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEC", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnik.
Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Vlade Zd. Držav,
Poštné Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog K 48,500,000.—

Rezervnega zaklada K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posejana na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5½ odstotkov, zatem Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tritet odstotkov odplačevanju na dolg.

POVEST O DVEH MESTIH.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

nevoloj in je že dvomil, ali naj gre, da ne sliši ničesar več, ali naj ostane, da mu ugovarja, ko se je zzgodilo, kar je imelo priti.

"Hiša" je stopila h gospodu Lorrymu, položila preden umazano in neodprto pismo in ga vprašala, če je že našel kako sled one osebe, na katero je bilo naslovljeno. "Hiša" je položila pismo takoj blizu Darnaya, da je tem hitreje, ker je to bilo njegovo lastno pravo ime. Naslov se je glasil v prevodu:

"Zelo nujno. Gospodu nekdanjemu markizu St. Evremontu iz Francije. Na naslov gg. Tellson in tov., bankirji, London, Anglija."

Ob poročnem jutru je dr. Manette Charlesa Darnaya nujno in izrečno prosil, naj ostane skrivnost tega imena — če ga on, doktor, ne odveže te dolžnosti — med njima. Nihče drugi ni vedel, da je to njegovo ime; celo njegova žena ni slušila ničesar; tem manje gospod Lorry.

"Ne," je odgovoril gospod Lorry "hiši"; "pokazal sem ga menda vsem, kar jih je tukaj, a nihče mi ne ve povedati, kje bi bil ta gospod."

Kazavci na uru so se bližali času, ko se banka zaklepa, in tok obiskovavcev se je obrnil mimo pulta gospoda Lorryja. On je vprašaje vzdignil pismo in monsieur v osebi načrtov polnega in užaljenega begunca ga je ogledoval; ta in oni in drugi in vsi so imeli povedati kaj prezirljivega, francoski ali angleški, o markizu, ki ga ni bilo nujno.

"Najbrže nečak — a na vsak način izprijet naslednik — odličnega markiza, ki je bil umorjen," je dejal eden. "Faz ga nisem nikdar poznal, hvala Bogu."

"Strahopetnež, ki je zbežal," je rekel drugi monsieur, ki je ušel iz Pariza na vozu senu z nogami navzgor in napol zadušen, "že pred več leti."

"Zastrupljen od novih naukov," je dejal tretji, ki je mimogrede pogledal pismo skozi očala, "se je sprl s prejšnjim markizom, popustil posestva, ki jih je pododelal, ter jih izročil sodrži. Plaćala mu bo, upam, kakor zaslubi."

"Kaj?" je vpil Stryver. "Popustil posestva? Ali je to tak človek? Poglejmo njegovo nesramno ime. Vražji človek!"

Darnay se ni mogel več premagovati in je položil gospodu Stryverju roko na ramo ter rekel:

"Jaz poznam tega človeka."

"Pri Jupitru, Vi ga poznate?" je dejal Stryver. "Žal mi je."

"Zakaj?"

"Zakaj, gospod Darnay? Ali niste slišali, kaj je storil? V teh časih ne izprasjuje, zakaj."

"Toda jaz vprašam, zakaj?"

"Tedaj Vam pravim še enkrat, gospod Darnay, da mi je žal. Žal mi, da si slišim od Vas tako nenačadno vprašanje. Ta človek je, zastrupljen od najpogubnejših in najbogokletnejših poklenskih naukov, kar jih je sploh kdaj bilo, prepustil posestva najgršemu izmeščku človeštva, ki je sploh kdaj pod božjim soncem morilo na veliko, in Vi me vprašate, zakaj mi je žal, da ga mož, ki poučuje mladino pozna? Prav, odgovorim Vam: Žal mi je, ker menim, da je nekaj nalezljivega v takem lopovu. Vidite, zato."

Darnay se je spomnil skrivnosti in se je zelo težko premagal, da je rekel: "Morda ne razumete tega gentlemana."

"Jaz vem, kako je treba Vas ugnati, gospod Darnay," je odgovoril Bully Stryver, "in Vas bom ugnal. Če je ta človek gentleman, ga ne razunem. To mu lečko poveste in mu izročite moj poklon. Lečko mu tudi od mene poveste, da se čudim, da ni na čelu moreči sodrži, ki ji je prepustil svoja posestva in svoj položaj. Ne, gospodje," je dejal Stryver ter se ozrl okrog tleskajo s prsti, "jaz poznam nekoliko človekovo naravo in vam povem, da ne boste nikoli doživeli, da bi se tak človek izročil usmiljenju tako dragocenih varovancev. Ne, gospodje, on jim bo prav kmalu pokazal med pretejanjem dvoje urnih pet in jo odkril."

Ko je izgovoril in še končno tlesknil s prsti, se je gospod Stryver premestil v Fleet-street med splošnim odobravanjem svojih poslušavcev. Gospod Lorry in Charles Darnay sta ostala sama ob pultu, ko so se vsi razšli iz banke.

"Ali hočete vi prevzeti pismo?" je dejal gospod Lorry. "Vi veste, kje je nasloviljenec?"

"Vem."

"Ali mu boste razložili, da je najbrže bilo naslovljeno na vas za slučaj, da ga poznamo, in da je nekaj časa ležalo tukaj?"

"Bom. Ali odpotujete v Pariz od tod?"

"Odtod ob osmih."

"Jaz še pridev, da se posloviva."

Zelo nezadovoljen s seboj, Stryverjem in skoro vsemi drugimi, je Darnay kar najbolj pohitel v tihoto Tempelu, odpr pismo in ga prebral. Glasilo se je takole:

"Ječa Opatije, Pariz,
21. junija, 1792.

Gospod nekdanji markiz.

Dolgo sem bil v vasi v smrtni nevarnosti; slednji so me nasilno in sramotno prijeli ter me pripeljali vso dolgo pot peš v Pariz. Spotoma sem večno trpel. A to še ni vse; moja hiša so razrušili in popolnoma razdelili.

Zeločin, zaradi katerega sem zaprt,

gospod nekdanji markiz, in zavoljo katerega se bom moral zagovarjati pred sodiščem ter izgubiti življenje (če mi Vi velikoduso ne pomoret), je, kaškar mi pravijo, izdaja veličanstva ljudstva, ker sem deloval zoper njega v korist emigranta. Zastonj jih dokazujem, da sem po Vaših ukazih deloval za ljudstvo in ne proti njemu. Zastonj jih govorim, da sem jih predarubitijivo emigrantov posestv odustavljal davke, ki so jih bili nehalni plačevati, da nisem pobiral zakupnine in da nisem vložil tožbe. Odgovarajo mi le, da sem delal za emigranta, in kje je ta emigrant?

Ah, najmilostljivejši gospod nekdanji markiz, kje je ta emigrant? V spaju klicem, kje je? Nebo izprašujem, ali ne bo prisel, da me reši? Nobenega odgovora. Ah, gospod nekdanji markiz, preko morja pošiljam svoj obupni klic v nadi, da morda pride do Vaših ušes skozi veliko Tellsonovo banko, ki je znana v Parizu!

Zavoljo Boga, pravice, velikodusnosti, časti Vašega plemenitega imena Vas prosim, gospod nekdanji markiz, preko morja pošiljam svoj obupni klic v nadi, da morda pride do Vaših ušes skozi veliko Tellsonovo banko, ki je znana v Parizu!

Hodil je globoko zamišljen gorindol, dokler ni bil čas, da se vrne v Tellsonovo banko poslovit se od gospoda Lorryja. Namerjal se je takoj oglašiti pri tem starem prijatelju, kadar pride v Pariz, a sedaj mu še ni smel razočati svojega načrta.

Voz s poštnimi konji je stal pripravljen pred vrati banke in Jerry je bil v skornjih in opremljen.

"Ono pismo sem izročil," je dejal Charles Darnay gospodu Lorryju. "Ni sem mogel dovoliti, da bi Vas nadležovali spismenim odgovorom, a ustnenega bi morda mogli izporočiti."

"Gotovo in jako rad," je odgovoril gospod Lorry, "če ni nevarno."

"Nikakor ne, dasi se tiče nekega ujetnika v Opatiji."

"Kako mu je ime?" je vprašal gospod Lorry z odprtim zapisnikom v roki.

"Gabelle."

"Gabelle. In kaj naj izporočim nešrečemu Gabellenu v Ječu?"

"Samo to, da je pismo prejel in da pride."

"Čas ni naznačen."

"Odpoval bo jutri zvečer."

"Oseba ni naznačena?"

"Ne."

Pomagal je gospodu Lorryju, da se zavil v številne suknje in plašče, ter ga spremil iz toplega ozračja stare banke v megleni Fleetstreet. "Moj najlepši pozdrav Liciji in malo Luciji," je dejal gospod Lorry pri slovesu, "in skrbno pazite nanji, dokler se ne vrnam." Charles Darnay mu je stisnil roko ter se dvomljivo nasmehnil in voz je oddrzel.

To noč — bilo je štirinajstega avgusta — je še pozno bedel in pisal dvoje presrčnih pism: eno Luciji, razlagajoji veliko dolžnost, ki ga kliče v Pariz in naštrevajo jih slednji razlage, vsled katerih upa, da ne bo tam v nobeni osebni nevarnosti; drugo je bilo za doktorja, ki mu je izročal Lucijo in svojega dragega otroka v varstvo in mu govoril o istih stvarih z največjim zaupanjem. Obema je pisal, da se bo takoj po prihodu oglašil v dokaz, da ni nevarnosti.

Bil je težak dan, ko je bil med njimi in prvič hrani v srcu skrivnost. Biilo je težko čuvati nedolžno prevaro, ki se je niso oni prav nič zavedali. Toda ljubeč pogled na ženo, ki je bila tako srečna in zaposlena, je okreplil njegov sklep, da ji ne pove, kaj namenja storiti (kajti bil je napol pripravljen, da ji ne pove, kaj napol pripravljen, da ji vse razodene, tako čudno mu je bilo, da bi kaj ukrenil brezne tih pomoči), in dan je naglo minil. Ob agodenjem večeru je objel njo in komaj kaj manj ljubljeno malo Lucijo, češ da ima nujen opravek, da se kmalu vrne (medtem je bil skrivaj pripravljen oblike za pot), ter se je pogreznil v težko meglo težkih ulic še tretjim sredcem.

Nevidna sila ga je sedaj naglo privlačila k sebi in vse struje in vetrovi so se obrnili krepko in naravnost k neju. Pismo je dal zanesljivemu služniku, da ji izroči pole ure pred polnočjo in ne prej; nato je najel poštni voz za Dover in nastopil svojo pot. "Zavoljo Boga, pravičnosti, velikodusnosti, časti Vašega plemenitega imena!" se je glasil klic ubogega jetnika in on si je z njim krepil upadajoči pogum, ko je zapuščal vse, kar mu je bilo ljubo na svetu, in plul proti magnetni pečini.

(Dalje prih.)

lucijo, ki se je drevila tako strašno in besno dalje.

Ko je že odločen hodil gorindol, si je mislil, da niti Lucija, niti njen oče ne smeta ničesar vedeti, dokler ne odide. Lucija mora prihraniti žalost slovesa; in njen oče, ki je še vedno nedal misil na nevarne stare dogode, je smel zvedeti za ta korak šele tedaj ko bo že storjen, in ne, dokler je še nedoločen, negotov in dvomljiv. Količko je bilo pripisovati polovičarstvo njegovega položaja njenemu ocetu, ki je s strahom in skrbjo varoval, da bi mu ne oživel v duši star spomin na

ODKRITOSRČNO DEKLE.

Pustotnik je bil najboljši kmet na Globokem. Imel je veliko lepo posestvo, krasno živino, dosti denarja, samo nobene — žene. Za dobro, zvest in odkritosrčno ženico bi bil pa rad dal polovico svojega premoženja. Pa zdelo, se mu je, da takih zvestih, odkritih sre ni več na svetu. Ta in ona bi ga bila rada vzela; pa vselej je bil prepričan, da se ni šlo za njegovo osebo, ampak za njegovo posestvo in njegov denar. Zato je bil še vedno samec, vključ svojim štirim križem pa je bil še čvrst in čeden fant.

Pred kratkim pa se je zopet zagledal v deklico, čedno in pridno sicer, pa nekoliko boječo in tiso. Potokarjev Katrica s Hriba. Potokarju se ni kaj dobro godilo; pehal se je in potil leto za letom, kakor je najbolje vedel in znal, pa je šlo bolj nazaj kot naprej. Dolgov vedno več, vsega drugega pa vedno manj. In tako je imel s svojo ženo in osmimi otroci vse prej kot nebesa na zemlji. Največ pa je bil dolzan ravno Pustotniku na Globokem. V par tednih bo treba plačati obresti, pa so o Božiču izginili zadnji desetki iz hiše. In Potokarju se je zdelo, da ga zadrži čas Pustotnikov povsod peganja; na poti v cerkev, zunaj v gozd, na sejmu, povsod mu je bil za petami, gotovo z namenom, da ga spomni na obresti in povračilo dolga. Dozaj se je Potokarju še vedno posrečilo, da se je izmuznil Pustotniku in se mu toliko izognil, da ga ni mogel nagovoriti. Vendar mu je vselej vróte postal, kadar ga je zagledal.

Neko popoldne okoli Svećnice je sedel Potokar s svojo najstarejšo hčerko Katrico sam v izbi. Drugi otroci so bili deloma v šoli, deloma v gozdu, gospodinja pa je pri sosedki nekaj pomagala. Katrica je predla, oči pa je zamisljeno gledala skozi okno. Naenkrat na vse glas zakriči:

"Strela, zdaj pa imam! Tamle gre Pustotnik naravnost proti naši hiši. Pijavka kravata, gotovo mi bo skušal izsiliti zapadle obresti, ko nimam niti dveh desetakov pod streho. Tristo medvedov, kaj naj storim? Bežati več ne utegnem, ker bi gotovo opazil in vrat mu tudi pred nosom ne morem zakleniti, ker vidi, da so odprta."

V katu sobe je stala velika omara. Ko obstane Potokarjevo oko na njej, je njegov sklep hitro gotov. Urno skoči, odpre vrata omare, zleže noter in se skrije za razno visečo obledo. Potem še zavpije: "Katrica, zapri omaro in jo zakleni — sij zraka bo dosti; — začleni in reci, da me ni doma, — da sem v gozdu — no reci, kar hočeš."

Dekle stori, kakor ukazano. Komaj je omara zaprt, že prikoraka skozi vrata Pustotnik. Nis kaj neprijetno iznenaden, da dobi Katrico samo, pravi prijazno:

"Dobert dan, Katrica! Pa vedno tako pridna? Alis sama?"

"Cisto sama," odgovori ječljaje dekle. "Mati so pri sosedi in bratje vlačijo les iz gozdu."

"Kje pa so oče?"

"Oče so tudi v gozdu."

"Škoda, rad bi bil nekaj važnega govoril z njimi; no pa sij lahko počakan — celo večnost ne bodo v gozdu."

"Oče skladajo les in pred nočjo jih najbrž ne bo; so tudi rekli, da na noč stopijo kar iz gozda po opravkih v vas in da ni treba za večerjo cakati," laže Katrica dalje; "težko jih boš pričakal."

"Škoda," pravi Pustotnik na videz razočaran; "rad bi jih bil vprašal v neki stvari za svet... No malo bom pa le počakal — pa nekoliko pokramljajiva!"

Katrica mu v zadregi porine stol. Ko se vsede, zopet začne:

"Pravzaprav Katrica, tudi ti si smes vedeti, zakaj sem tukaj... Glej, pri svojih velikih razvlakah res nič več ne morem zmogavat isam in sem narav-

nost prisiljen, da se oženim... Tvoj oče poznao ljudi in hiše — in zato sem jih hotel vprašati, če morda ne vedo za kako primereno nevesto."

"Pri tebi se gre seveda za kako bogato; toda pri bogatinah moj oče nimajo kaj veliko posla," odvrne dekle nekoliko trpko.

"Katrica, to se pa motiš. Za bogato pa ne škilim, naravnost povedano, boste neveste še ne maram ne... Če dobim kako, ki bi bila nekoliko čedna, pa zraven krotka ter delavna in pridne gospodinja — pa če bi me vsaj majčeno rada imela, potem bi bil nasrečnejši človek na svetu, in tudi če ne bi premogla druga kot obleko na sebi."

In pr iteh besedah pogleda Katrica tako pomenljivo, da ji kar vróte postane in jo dcetica oblige. Vsa zmešana odgovori:

"Pustotnik, takih deklet imaš pa dosti doli na Globokem."

Tu se zaslisi v kotu ropot, kakor če bi kdo z nogo udaril ob tla.

"Kaj je pa to bilo, Katrica?" vpraša radovedno Pustotnik.

"O nič, nič," odvrne plaho deklica, "pri nas je od sile miši in kar neprestano škrabljajo in rotapajo za stenami."

"Bržkone je to bila mačka," pravi Pustotnik; "toda da prideva nazaj na njen pogovor. Take deklice, kakoršo bi jaz rad, so redko sejane. — Veš, eno stvar zahtevam prav posebno od nje. Moja bodoča žena mora biti zvesta kot zlato in odkritosrčna kot čista vest. — Bog ne daj, da bi me kdaj nalagala... Če bi zalostil le eno laž pri njej, odstopil bi od poroke, če bi tudi že tretjič oklicana — da, pred oljarjem bi ji obrnil hrbot, če bi le ena sama njen laž prišla na dan."

Katrica pri teh besedah postane še bolj rdeča in se vsa trese. Nekaj časa obo molčata, potem pa Pustotnik kratko vpraša:

"Katrica, ali še nikoli nisi mislila na možitev?"

"Jaz? Ne, ne, ne! — mene nikakor ne morejo doma pogresiti," odvrne deklica skoro boječa.

"Tvoji bratje in sestre so že precej odstrali in ni več takia sila za delavce; mislim, da bi te nazadnje že kako pogresili... Katrica, kar odkritosrčna budi! Če bi te jaz zdaj vprašal: 'Ali hočeš biti Pustotnika?' — kakšen odgovor bi imela na to?"

Dekle postane bledo kot smrt in vsa iz sebe strmi v Pustotnika.

"Katrica, jaz resno mislim," se oglaša ta še enkrat; "ali mi hočeš biti dobra, zvesta žena?"

Zdaj si Katrica z rokami zakrije obraz in na glas zahtii.

"Ne, ne — ne morem!" žalostno zaščita.

Tu se zaslisi iz kota jezno podnjanje.

"Kaj je bilo pa to zopet, Katrica?" vpraša Pustotnik skoro prestraen.

"O nič, nič... Ne vem, danes je vso tako čudno... Nazadnje se je še kaklikjak prikraljek goril pod streho. Pogledat pojdem," ječljaje deklica.

"Počakaj, malo Katrica in mi po prej odgovori, da vem, ali naj grem domov ali naj počakam... Povej, zakaj me ne mara? Ali sem ti zopri? Ali misliš, da bi me res nikakor ne mogla rada imeti?"

"Oh ne, ne — Bog obvaruj! Rada bi te že imela in še prav od srca! Toda ne smem in ne smem!" zahtii Katrica zopet.

"Zakaj ne smes?"

"Ker, ker — sem bila neodkritosrčna — in — in — sem te — nalagala — grdo nalagala!"

"Mene nalagala? Saj do danes, že deset besedi nisva skup govorila." "Ravno danes sem te nalagala — ravno sedaj — dvakrat in trikrat zapored — in vedno bolj sem se zamaševala v mrežo laži... Celo živiljenje bi me bilo sram pred teboj!"

"No, tega pa ne razumem!"

V tem hipu nekaj strašno zahrešči, vrata od omare odskočijo in venkaj place oče Potokar.

Kar zelen od jeze pogradi bcer za roko in zakriči:

"Oj ti neuma goska — prismojena, lažnjava stvar! Ali sem te tako učil? Ali ti nisem vedno zabicaval resnicljubnost in odkritosrčnost v govorjenju in dejanju? In sedaj me pripravši v tako sramoto pred Bogom in pred ljudmi!"

"Toda oče, saj ste mi sami rekli, naj vas zatajam pred Pustotnikom!"

"Pojdi se solit, čisto napak si me razumela."

"Potokar! Pusti, da jaz eno zinem!" se oglaši še precej dobre volje Pustotnik. "Kako pa prideš ti v omaro? Kaj si pa delal notri? Ali si misli lovil?"

"To je vse od dekleta! In še za lasko me je izdal! Jaz nisem navajen lagati, Pustotnik, in zato ti bom povedal golo resnicljubno... Videl sem te od daleč, ko si prihajal proti hiši. In mislil sem, da prihaja po triletni obresti. Veš in spomnil sem se, da vse moje bogastvo še deset krovov ne iznese. — Bežati nisem več utegnil in zato sem se v tej hudi sili skril v omaro."

"Ha-ha-ha-ha," se zakrohotata Pustotnik; "zdaj mi je vse jasno. In Katrica je nalagala ženina, da bi oceta rešila. — Je pa vendar dober otrok."

"Gotovo, dober in priden, Pustotnik. Samo da bi se teh preklicanih laži odvadil!"

Katrica si s predpasnikom pokrije obra in hoče skozi vrata; toda Pustotnik ji zastavi pot in pravi med smehom:

"Katrica, nekoliko premalo odkritosrčna si res bila nasproti meni; vendar v teh okoliščinah se stvar da zagovarjati. Če stvar prav vzamem, si pa vendarde odkrita deklica. Kaka druga bi bila lagala do zadnjega in me za nos vodila. Ti me za nobeno ceno nisem hotela oslepatri. Zato ti rad odpustim to neresnico, ker si sama priznalna... Toda biti pa mora to prva in zadnja laž!"

"Kokljka naj me brene, prva in zadnja! Za to jaz dober stojim, njen oče," hiti Potokar.

"Katrica, zdaj te pa še enkrat vprašam: Ali hočeš biti moja dobra, zvezsta ženka?"

Katrica pa je jokala in molčala.

"Strela, govorji vendar! Seveda, Pustotnik, da hočeš!"

"Povej, Katrica, ali me moreš imeti majčeno rado in me mara za moža?"

"I seveda, rajiš te imam kakor kateregakoli na svetu — in svoj živ dan te ne bom več nalagala."

"Zdaj je pa vse dobro, Katrica," pravi Pustotnik in seže Katrici v roko.

Tri tedne pozneje je bilo veliko ženitovanje na Globokem. Pustotnik je dobil v Katrici izvrstno ženko, z njo se je naselila sreča v njegovih hiši. Potokarju se je pa kamen odvalil od srca, ker se ni bilo treba več batiti zaradi dolgov in obresti."

Pismata naslovite na:

JOS. HERMAN,

Keystone Steel and Wire Co., Peoria, Illinois

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenškem jeziku na:

NAPRODAJ!
dobro utemeljena trgovina s nagrobnimi spomeniki v večjem mestu blizu Chicago. Dobra okolica za ta posel. Po sebno lepa prilika katoliškega moža, ker večina odjemalcev je te vere. Sedanji lastnik ima preveč posla v drugih trgovini, a lahko ostane neposredno pri tej trgovini dokler ga nov gospodar potrebuje. Več pove:

Amerikanski Slovenec

DELAYCEY

v žicarni (Wire Drawers) rabimo za stalno delo ob dobrimi plači. Pišite angleško za pojasnila na

JOS. HERMAN,

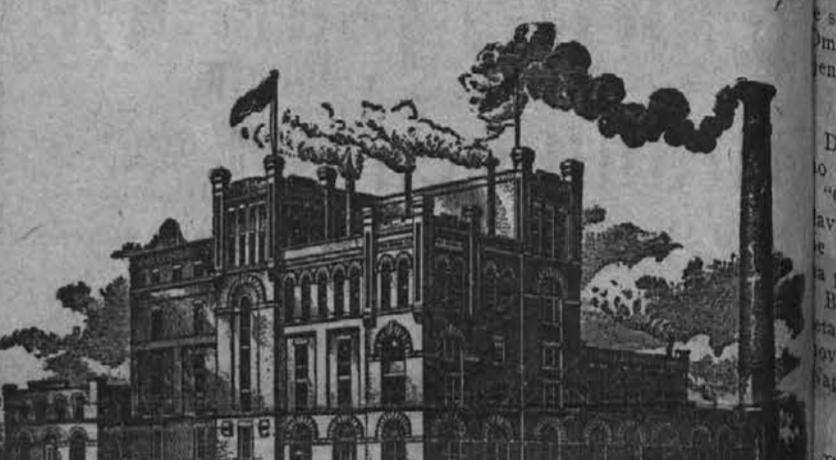
Keystone Steel and Wire Co., Peoria, Illinois

Rojakom priporočan o sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zabolj (12 steklenic) za	\$12.00
Kranjski Slivovec, zabolj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grena vino, zabolj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zabolj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabolj (12 steklenic) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabolj (12 steklenic) za	\$10.00
Cognac Brandy, zabolj (12 steklenic) za	\$9.00
Holland Gin, zabolj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zabolj (25 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zabolj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zabolj (25 steklenic) za	\$6.00
Domača Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in	75c
50 galon, galon po	

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenškem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Jehrings Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sta.... Both Telephones 26.... JOLIET, ILLINOIS

STENSKI PAPIR | Luka Pleše

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarvska dela ter občasnje stenskega papirja po nizkih cenah.

kjer točim najokusnejše pivo, fina mača in importirana žganja in vse ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL. 1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

Naročite zabolj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT</